

KÖZÉPTÁVÚ ÉS VÁLTÓ OB

Egy magyar bajnokság beszámolóját megírni nem kis feladat. Főleg úgy, hogy a versenyt barátaid – és ebben a sportágban ki nem az – rendezik. Elvállaltam, és azt is eldöntöttem, hogy kritikus leszek.

Az idei tavasz rendkívül sűrű programja átlógott a nyárba. A sok „kötelező” verseny – OB-k, diákolimpiák és az ehhez tartozó felkészülési viadalkok – a legtöbb egyesület és szülő kasz-száját elég rendszeresen megcsapolta, így voltak klubok, ahol a szokottnál kevesebben álltak rajthoz az idei Középtávú és Váltó Bajnokságon. A nagyobb létszám, talán csak Budapest közelségének volt köszönhető, hiszen fél óras kocsikázással elérhető volt a terep. A rendező Tipo TKE Pusztamárót térségét választotta a két bajnokság céljának, versenyközpontjának, amely aztán valóban ideális volt a három futam megrendezéséhez (szállítás, infrastruktúra, elhelyezkedés). A terepválasztás egy OB esetében viszont nem volt korrekt. Olyan terepet kaptunk, melyet két évvel korábban már egy három napos Tipo Kupa keretében lefutott az akkori mezőny. Bár sokak számára –

köztük nekem is – új volt a terep, ennek előnyét a rendezők a web-lapon megjelentetett korábbi térképpel ellensúlyozták, így az „újoncok” is fel tudtak készülni az adott tereptípusra. Megérte készülni. A cél elhelyezkedése alapján már előre tudni lehetett, hogy kettéválasztják a terepet és a jellegében teljesen eltérő tereptípus – egyszerűbb, gyorsabb és egy szintesebb, zöldebb, technikusabb oldal – lesz a jellemző. A selejtezők könnyebb, sok pontos, futós pályái nem hoztak meglepetéseket, így a legjobbak a mezőny végén indulhattak a döntőben. A későre tett délutáni „0” idő hosszabb pihenési lehetőséget adott, ám ez az elért eredményekben többeket a gépkocsiba kényszerített, hiszen a felállított nagyméretű büfé sátor erre a célra nem volt megfelelő. Délutánra a hideg idő mellé már nem csak esett az eső, hanem zuhogott, eláztatva a terepet. Ez az első futókat érintette talán

Pécsi siker a Középtávú OB-n

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

2009. 6. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Máthé Fanni, Nemesházi László,
Spilkóné Bacso Piroska
Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,
Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök
16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente
10 alkalommal

	lapzárta	megjelenik
6. szám	07. 07.	07. 17.
7. szám	08. 04.	08. 14.
8. szám	09. 29.	10. 09.
9. szám	10. 27.	11. 06.
10. szám	11. 24.	12. 04.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók Szövetségénél,
a szerkesztőség címén.

Nyomda:

HAPPYCARD Kft.

A „hangosbemondó” (Gera Tibor)

a legérzékenyebben, mert célba érkezve karantén várta őket. Az egy szem pavilon sátor nem volt alkalmas erre a célra, főleg úgy, hogy a rajt karantén törölve lett, így igazából ez is értelmét veszítette. Terep szempontjából a döntő áthelyeződött a terep északi felére, amelyen régen látott jó pályákat terveztek. A változó növényzet, a sok szikla és nagyobb méretű sziklaalakzatok mellett a megváltozott időjárás is izgalmassá tette a versenyt. Az előbbieket mellett a hideg eső a terep magasabb pontja-

in ködöt képezett, amely során helyenként a látótávolság 80-100 méterre csökkent. Így a pálya elejébe tervezett technikás részek nagyobb koncentrációt követeltek, míg a pályák második, laposabb szakaszai rendkívül gyors tempójú futást. Az utolsó pont pedig sokak számára újabb meglepetés volt, hiszen a szokatlan kód (270) sokakat tett bizonytalanná (de hát Tipós versenyen vagyunk, az ilyen csalafintaságokat már megszokhattuk). Így volt ezzel a női elit esélyese Makrai Éva (ZTC) is, aki bár a pályában hibázott, mégis ennek a furcsaságnak (térképkihajtás, kódolvasás) köszönheti, hogy mindössze 1 másodperccel szorult le a bajnoki címről. A női elit meglepetés embere a pécsi Domján Zsuzsa, aki nagyszerű futással élete első egyéni felnőtt bajnoki címét szerezte meg a korábbi 5 csapat, illetve váltó arany mellé. A harmadik helyet a fiatal Öry Eszter (MOM) szerezte meg, szintén szoros versenyben, 3 másodpercre lemaradva győzelemtől. (Itt még érdemes megjegyezni, hogy a nyílt versenyt az ETC-s színekben rajthoz álló Macinska Jana nyerte meg.)

Felnőtt nők a dobogón (KOB)

A férfi elitben Kovács Ádám (ETC) magabiztos győzelmet aratott, az egyre jobb formában levő Domonyik Gábor (MEAFEC) és az ismét bizonyító Józsa Gábor (Törekvés SE) előtt. Utánpótláskoruknál az újonc fiú 1-3 helyezette kimagaslott a mezőnyből, közülük Hajdú Szása (KOS) vihette haza az aranyérmet. A serdülő fiúknál pécsi trió állhatott a dobogóra, ahol is Kazal Márton lett a bajnok. Az ifi fiúknál Baumholczér Máté továbbra is egyeduralkodó, ezt bizonyította most is magabiztos győzelmével. A junior fiúknál Vellner Gábor begyűjtötte idei második egyéni bajnoki címét, bizonyítva, hogy jó úton halad a junior Vb-re való felkészülésben. A legkisebb leányok között Szuromi Luca (PVM) nyerte talán élete első bajnoki címét. A serdülőknél a válogatottak csatáztak, ezúttal Tóth Krisztina (VTC) győzelmével zárult a verseny. Az ifiknél a szegedi Tóth Réka diadalmaszkodott magabiztosan, míg szintén nagy előnnyel nyert a junioroknál a DTC-s Bertóti Regina.

Mi szeniorok pedig elmondhatjuk: részesei voltunk egy szakmailag színvonalas bajnokságnak, ahol is a legfelkészültebbek technikás pályákon, a sok kőhöz és az extrém időjáráshoz jobban alkalmazkodók dobogós eredményekkel és sikerélményekkel térhettek haza.

Másnap a középtávuval azonos helyszínen, a selejtezőn futott tiszta, gyors tereprészen bonyolították le a váltó bajnokságot. Az időjárás megkegyelmezett, ekkora már kieste magát az eső is. A célhely igazán alkalmas váltóverseny megrendezésére, hiszen a terep közepén helyezkedett el. Átlátható cél, látványos átfutó szakasz és átfutó pont mellett a pályák utolsó métereit látni

Rajt a Váltó OB-n

lehetett a befutószakasz mellől. A váltópályák kombinációi miatt rengeteg kihelyezett pont volt a terepen, helyenként 20-30 méterre egymástól, így a kódot érdemes volt olvasni. A látványos tömegrajtok után több kategóriában izgalmas versenyek zajlottak. A férfi elit kategóriában a tavalyi ezüstérmes csapat – kiegészülve ukrán versenyzővel – az ETC diadalmaskodott. Befutó emberként Kovács Ádám a második helyen indulhatott, és igazolva előző napi jó formáját, ezúttal majd egy perces előnyre növelte minimális hátrányát, mellyel megszerezte a győzelmet csapatának. Második helyen a szintén külföldivel felálló DTC futott be, míg harmadik helyre a MEAFC-os (öreg)fiúk érkeztek célba. A szoros versenyre jellemző, hogy az 1-10 bajnoki pontszerző helyekre csak 30 percen belüli hátránnyal lehetett odaérni. A felnőtt nőknél is a tavalyi ezüstérmes ETC diadalmaskodott. Ők viszont azonos összeállításban léptek előre egyet, mely kis lépés ezúttal bajnoki aranyat ért számukra. Szoros versenyben szorult a második helyre a SZVSE csapata, míg a címvédő PVSK triója végzett a 3. helyen.

Az utánpótláskoruknál ezúttal a SZVSE egyesülete zsebelt be 3 bajnoki címet, köztük az ifi fiúk szoros csatában, az ifi és junior leányok magabiztosan versenyezve lettek bajnokok. A PVSK-s serdülő fiúk utcahossznyi előnye nem meglepetés, míg a 14-es lányoknál dobogó esélyüket váltották győzelemre jó futásokkal. A rendező klub (TTE) legifjabb fiainak győzelme papírforma, a junior fiúknál viszont többen is csatába indultak a győzelemért, melyet ezúttal a MOM csapata szerzett meg. A bajnoki címekből még a Sirályok csíptek el egyet,

akik a serdülő leányoknál állhatnak a dobogó tetejére.

A szeniorok csatájában a férfiaknál a 6 bajnoki cím hatfelé vándorolt (TTE, Gyöngyös, HSP, HSE, BEAC, Postás SE), míg a nőknél a PVM egyet a HSE kettőt gyűjtött be.

A Magyar Bajnokság eredményhirdetése viszont nem volt méltó a verseny rangjához. Bár az eső kergette be a rendezőket a sátorba, úgy vélem egy szabadban és esőben lebonyolított díjkiosztás méltóbb lett volna. A végére, ha már a díjkiosztást említjük: sajnálatos, hogy egy nagy létszámú bajnokságon az egyébként szép egyedi érmek mellé nem lehet valami komolyabb tiszteletdíjat kiosztani. Mi szeniorok már régóta nem ezért futunk, de az utánpótlás korosztályban érdemes lenne ilyen apróságokra is odafigyelni.

S bár még sok mindenben lehetne rágódni egy 2 napos verseny kapcsán, úgy érzem, mindent összevetve a TIPO TKE szervezői csapata ezúttal is bizonyította, hogy érdemes rájuk komoly feladatokat bízni.

Köszönjük a jó versenyeket, külön köszönet a pályakitűzőknek a jó pályáért!

Fehérferenc

Fotó: Nemesházi László

Az „átfutó” ponton

HARMADSZOR IS DÉNES ZOLTÁN

Pusztamaróton, az esőverte KOB eredményhirdetését követően a közeli Rancs fogadóban rendezett térképész találkozón adták át az Év Térképe díjat. Az 1970-ben alapított díj díszes bronz plakettjét sorozatban harmadszor is Dénes Zoltán vehette át.

A tavalyi térkép termés értékelésre felkért válogatottak és szakemberek szavazatainak összesítése a Kalocsa kupa Zöldhalom térképének győzelmét hozta, amit szorosán követett az EOB Szelcepuszta térképe. A kiküldött pontozó lapokra bajnokságok, kiemelt és országos rangsoroló versenyek 25 térképének neve került fel. A térképek értékelése iránti érdeklődést

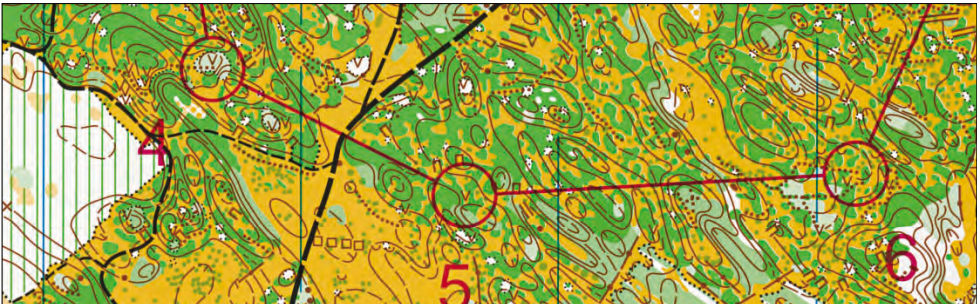
fejezi ki, hogy minden eddiginél több, összesen 20 szavazó lap érkezett vissza, amely szám elég nagy lehet ahhoz, hogy a végeredményt reálisnak tekintsük. Az itt közölt listára azok a térképek kerültek fel, amelyekre hatnál több szavazat érkezett. Az értékelés idén is a Tájéoló 2008/4. számában leírt szempontok szerint történt.

A győztes Zöldhalom térkép elő-

élete a 2002-es Hungária kupáig nyúlik vissza. A Kiskunsági Nemzeti Park Bócsa környéki homok buckás, boróka labirintusos terepéről ekkor készített Zoli először térképet. Az itt megrendezett két futam sokkolta az alföldi száguldáshoz szokott mezőnyt. Sokan talán el sem hitték, hogy az ortofotó felhasználásával kirajzolt boróka bozót foltok szinte méteres pontossággal ábrázolják a terep átjárhatóságát. Mások, ha akarták sem tudták beazonosítani a finom részleteket, mert ilyenkorábban még sohasem találkoztak. 2003-ban az észak felé kibővített, immár Zöldhalom néven jegyzett térképen rendezték meg a kaskantyúi OCsB-t és EVB-t. Ettől kezdve a Kalocsa SE minden évben több versenyt is rendezett ezen az akkor már 12 km²-t kitevő térképmű egy-egy darabjának felhasználásával. Rendezvényeik közül az évadnyitó Tavasz és az évadzáró Őszi Boróka kupa lassan hagyományos találkozóhelye lett a tájfutás megszállottjainak. A védett borókás egésszének fel térképezése még odébb van, de a 2008-as Kalocsa kupára egy újabb terepész is felkerült a lapra. A kiváló térkép méltán érdemelte ki a legmagasabb elismerést, amire csak most kerülhetett sor, hogy a Kalocsa kupa vonzereje megnőtt, a válogatottak is szívesen vesznek itt.

ÉV TÉRKÉPE 2008.

Sorrend	Térkép neve	Ma/Szk	K szám	Verseny	Szavazatok száma	Pont átlag
1	Zöldhalom	10/2	984	Kalocsa kupa	11	9,1
2	Szelce-puszta	15/5	934	EOB	18	8,8
3	Kápolna-tető, Hajdú-vár	10/5	15/5	Őszi Spartacus kupa	9	7,9
4	Tamás-kút	10/5	935	Bükkfennsík kupa	15	7,8
5	Szarvaskő	15/5	932	Borsod kupa, Herman váltó	11	7,54
6-7	Kápolna-puszta	15/5	780	Tavaszi Spartacus kupa	13	7,53
6-7	Gödörállás	10/2	944	Postás kupa	13	7,53
8	Ördög-gát, Télizöld-hegy	10/5	962	KOB, OVB	20	7,15
9	Sőregpuszta	10/2	979	OCsB	18	6,7
10	Brennbergbánya	10/5	963	ÉOB	10	6,6
11	Pes-kő	10/5	968	Hungária kupa 1-2. nap	8	6,5
12	Kő-árok	10/5	987	OPCsB, EVB	15	6,3
13	Patka	15/5	901	HOB	15	6,1
14	Hosszú-Vontató	10/5	967	Hungária kupa 3-4. nap	9	5,6
15	Cinegés	10/5	994	Eger Nagydíj	15	4,7

1. ábra A Zöldhalom már évek óta elismert kiváló térkép

Ma már általános jelenség egy-egy tájfutó terep gyakori felhasználása, amihez a térkép rendszeres karbantartásán túl a kivágot tologatása és a helyesbített terület bővítése is társulhat. De sajnos előfordul az is, hogy korábban készült térképre tesznek újabb versenyeket. Az értékelés során fel is vetődött a kérdés, vajon az „Év Térképe” egészében vagy legalább részlegesen az adott évben kell-e készülni, vagy győzhet olyan verseny térképe is, amely korábban készült ugyan, de még nem nyert. A Miss Hungary választáshoz hasonlóan itt is az utóbbi megoldást kell a jövőben választanunk: ha egy lány idén nem lehetett a királynő, elindulhat jövőre is, hátha akkor már ő lesz a legszebb. A bírálók itt persze nem csak a térkép szépségét pontozták, hanem minden bizonnyal a verseny során szerzett benyomásaira hagyatkoztak. Döntésükbe a térkép pontosságán, részletességén, olvashatóságán kívül minden bizonnyal bejátszhat a terep alkalmassága, a versenypálya színvonala és talán még a helyesbítő szakmai tekintélye is. Sötér János a Térkép bizottság vezetője személyesen ugyan nem tudott jelen lenni, de gondolatait időben tolmácsolta. Jobb rendszernek tartaná, ha a térképek minősítése meghatározott szakmai elvek szerint helyszíni bejárás alapján történne. Ezt a megoldást több országban alkalmazzák, igaz nem

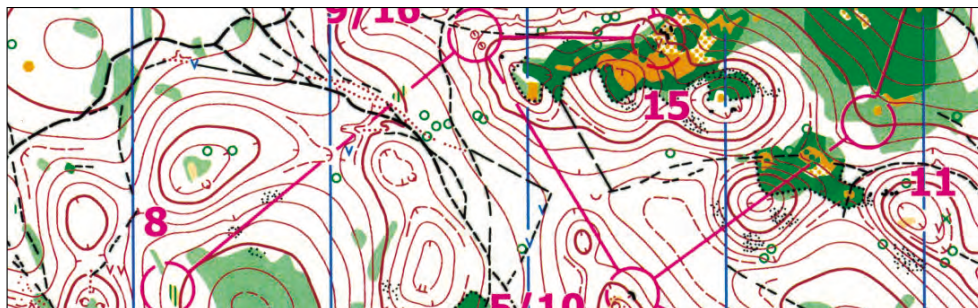
a verseny után, hanem előtte. Ha a térkép színvonala megfelel az előírt követelményeknek, akkor arra felkerül a szövetség elismerő jelzése. Amennyiben a térkép nem megfelelő vagy hibás, akkor azt a verseny előtt még javítani lehet. A térkép kontroll hazai megvalósításához persze ellenőrök is kellenek meg egy kis pénz az ellenőrzés költségekre.

Szeretném hinni, hogy az Év Térképe díj felélesztése is hozzásegített ahhoz, hogy hosszú évek után idén először a Térkép bizottság is kapott pénzt a szövetségtől. Sajnálatos ugyan, hogy a legjobb térképek díjazására ebből idén sem jutott semmi. Sötér János tervei szerint egy másik nagyon hasznos célra kívánják fordítani: térítésmentes térképhelyesbítő tanfolyamot szerveznek minél több fiatal kiképzésére.

A találkozáson a térkép kontrollal kapcsolatban szóba került az idei Borsod kupa térképének ügye is. Ez a verseny VB válogató volt a cseheknek, ezért az elit pályákat a szükséges egyeztetés után a cseh szövetségi kapitány tüzte ki, aki saját szakállára felvállalta a térkép kontroll szerepét is. A cseh versenyzők olyan térképeket kaptak, amelyekbe Radek Novotný egyes pontoknál finoman belenyúlt. Volt amit levett, volt amit rátett, ligeteket átértelmezett, futhatóságot kissé átészínezett. A magyarok az

eredeti térképpel futottak és állítólag olyan helyeken hibáztak, amit Radek a cseheknek átrajzolt. Ne akarjuk most ennek a különös ügynek összes vonatkozását kielemezni. Egy dolog azért ide kíváncsok: annál jobb egy térkép, minél jobban segíti a gyors tájékozódást. Ehhez a terepen töltött lelkiismeretes munka mellett megfelelő szemlélet is kell, meg kell látni és ábrázolni kell tudni azokat a dolgokat, ami a futás közbeni helyzetazonosításhoz szükséges. Ami pedig nem szükséges, azt célszerű leahagyni.

Szelce-pusztá térképére öten adták a legmagasabb 10 pontos szavazatot, így szoros versenyben volt az elsősegért folyó harcban. Sötér János, Somlay Gábor és Sötér Márton helyesbítő trió hozta magát, olyan térképet készítettek ami méltó hozzájuk. A VB terepének tőzsomszédságában zajló EOB megfelelt a felfokozott várakozásoknak. Erről a különleges terepről egyébként 1967-ben jelent meg először tájékozási térkép. 1968. tavaszán Skerletz Iván keret edző itt készítette fel a válogatottat az első svédországi VB-re. Aztán még 1973-ban készült térkép fiatal tehetségek emlékeztető technikai edzőtáborozására. Szívszorító érzés 35 év után ennek a kiváló terepnek friss térképét értékelni. Már csak azért is mert az Aggteleki Nemzeti Park ki tudja engedélyezi-e még itt további versenyek rendezését.

2. ábra Szelce-pusztá térképe új arcát mutatta az idei ÉOB-n

A terepengedély léte vagy nem léte kulcsfontosságú a térképkészítés finanszírozhatósága szempontjából is. Egy verseny a legkritikább esetben tudja fedezni a tisztességes helyesbítés költségeit. Érthetetlen, hogy egy 2000.- Ft-os nevezési díjból miért nem lehet 200.- Ft-nál többet szánni a térképre. A jó térkép ajándékoz meg a tájékozódás elményével – igaz csak azokat, akiknek van erre vevőkészülékük. A térkép ennek ellenére több versenyrende-

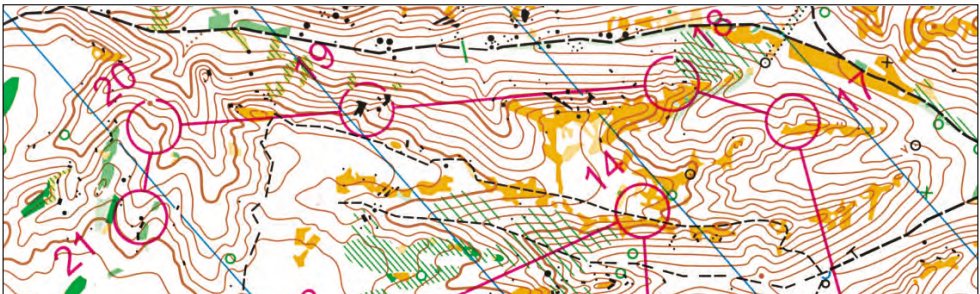
Az egyre kisebb körre zsugorodó helyesbítői gárda érdekei mögé az MTF Sz Elnökségének is fel kell állnia. Ha szükséges szankciókat is kell hozniuk az ügyeskedők ellen, mielőtt a helyesbítők mind külföldre szivárognak.

A rangsorban a harmadik az Őszi Spartacus Kupa térképe lett hajszálnyival vezetve a 7 pontos térképek szoros mezőnyét. A nagy tekintélyű verseny sikere még azon sem csorbul ki, hogy vadásztatás miatt

Ezt a gödörrengeteget talán 2 ezres méretarányban lehetne csak tisztességesen ábrázolni.

A vinyei KOB, VOB ideális tájfutó terepének kiváló térképe akár a legjobb is lehetett volna. Mérete viszont rendkívül szerény. A válogatottak közül többen azért pontozták le, mert a huszárkötéses elit pályákon való körözésbe bele lehetett szédülni.

Több pontot érdemeltek volna a Hungaria kupa igazán színvona-

3. ábra A Kápolna- és Pap-völgy közti terep 1966. óta ad otthont a Spartacus versenyeknek

zó számára csak egy költség tényező, amit minden máshoz hasonlóan faragni kell. A „faragás” egy speciális módjára Somlay Gábor már előzetesen felhívta a figyelmet. Ezt ő köznapian térkép lopásnak nevezte. Se szeri se száma ugyanis a térképekbe fektetett munka eltulajdonítási formáknak: kezdve a fénymásolástól, a beszkennelesen át a helyesbítő megszarolásáig. Többen már nem is védekeznek. „Vigyék, ha annyira kell nekik!” Ez az önzetlennek tűnő hozzáállás sajnos nem a hazai tájékozódás fejlődését segíti. A rossz minőségű másolat rontja a térkép finom részleteinek olvashatóságát. Mások „levetett” térképeinek használata akadályozza új terepek feltárását, illetve az újrakezbesbítést. Legfőként igazságtalan és elszívja a pénzt a térképkészítéstől, ami óhatatlanul színvonal-esést eredményez. Ezt a problémát aligha oldja meg egy-egy térkép szélére írt fenyegető hangú üzenet.

az előre beharangozott és kijavított, szentgyörgyvári terepre nem kaptak engedélyt. Az utolsó hónapban kapkodva kellett új helyszínt találni és megdolgozni a szomszédos gánti térkép jogtulajdonosát, hogy a versenyt meg lehessen menteni. Az akció olyan jól sikerült, hogy az eddig még sohasem használt versenyközpont környékéről készült ferde kivágású térkép kombinációk az újdonság erejével tudtak hatni. Mindez Schönviszky György térképfelelős munkáját dicséri, aki 1953. óta részese a Spartacus versenyeknek és még ma is fáradhatatlan robotosként viszi a hátán az egész rendezvény ügyét.

Számomra meglepő és megszívlelendő tanulság olvasható ki az elmúlt év térképeinek rangsorából. A legnépszerűbb klubverseny, a Postás kupa jó helyre hozta be a Gödörállás térképet, bár az 1999-ben üstökös-ként felragyogó táborfalvai térkép fénye az évek során meglágyult.

las és ugyancsak méretes térképei. Talán a meleg és a dús nyári növényzet rontotta el az értékelők hangulatát.

Figyelemre méltó komoly alkotás a HOB jó 12 km²-es Patca térképe. A horhosok finom szintvonalas ábrázolása elismerést érdemel.

Az értékelést még hosszasan lehetne folytatni: a Térképtár bizottság 272 térképet gyűjtött be az elmúlt év terméséből!

Az estebe nyúló térképész találkozón szó esett még a legmodernebb térképészeti megoldásokról, a hazai szakember hiányról, a térképész utánpótlás lehetőségeiről, a térkép-készítők érdekérvényesítő képességéről valamint szakmai felelősségéről. A megfelelő gyakorlattal rendelkező térkép-helyesbítőnek tudnia kell, hogy amit lerajzol az meddig fogadható el és mikor kezd mállekonnyá válni, bizonytalanná, amit szakmai önbecsülése már nem engedhet meg.

Bozán György

VALAMI BŰZLIK DÁNIÁBAN

Napok óta gondolkodom a családás lélektanán, vajon miért van az, hogy ha megkérdezik tőlem, milyen volt Dánia, legfeljebb azért mondom, hogy hát, ööö, izé, vegyes, hogy ne nézzenek teljesen baleknek. De megmondva az egészen őszintét, inkább csak a problémák jutnak eszembe erről az egy hétről, ami pedig elvileg az év egyik fénypontja, erre hegyezük magunkat már hónapok óta, benne van több ezer kilométer edzés, sok-sok óra lelkesedés, nem kevés pénz, sőt, még egy áprilisi edzőtábor is a helyszínen, pedig illet azelőtt sosem csináltunk, és mégis egész jól elboldogultunk a legválogatottabb terepeken.

Pedig ha ésszel belegondolok, örülni kéne, hiszen eredményeink között bőven van olyan, amit zászlóra lehet tűzni, kezdve Horváth Marci újabb ifi győzelmével. Persze, ez már-már elvárás volt, hiszen Marci most már címvédőként ment ki. Először nekifutott a junior mezőnynek, majd visszatért az övéihez és miután a középtávon épp csak lecsúszott a dobogóról, végül a hosszútávon jött el az igazság pillanata. Kétségtelenül remekelt, a baj csak az, hogy ennek mi nem tudtunk kellően örülni, mert egyszerűen nem kaptunk rá lehetőséget.

Az Ifi EK versenyait ugyanis – éles ellentétben az eddig megszokottakkal – számúzták délutánra a nyílt futamok közé, és olyan színvonalon rendezték, amit az átlag szerdai kisverseny is szégyellt volna. Mi ilyenkor már rég visszamentünk a szállásra (isten bocsássa meg nekünk, de rohadt nyűgös és éhes tud lenni az ember egy közel 50 km-es hosszútáv után), az eredményekről is csak másnap értesül-

tünk, ha egyáltalán kiszámolták addig. A legaljasabb – elnézést, de ezt nem tartom erős kifejezésnek – az ifik eredményhirdetésének elszabotálása volt. Tavaly Litvániában a főtéren ünnepélyes keretek között, érmeikkel, zászlókkal, himnusszal ünnepelhettük a győzteseket, most nemes egyszerűséggel annyit mondtak a rendezők, hogy az érintettek jelentkezzenek a VK-ban a nyerevényükért. A hivatalos indoklás szerint ez a rendszer az ugyancsak általuk rendezett Spring Cup-on jól bevált. Szerintem meg ha a rendezők nem látják a két verseny közötti alapvető különbséget, akkor vagy végtelenül érzéketlenek, vagy egyszerűen gyengeelméjűek. A népharag végül is kikényszerítette az ifi eredményhirdetést, de nagy szerencse kellett, hogy az ember észrevegye, mikor is történik, mert a legválogatottabb időpontokban és helyszíneken rendezték, így pl. Marci a váltó virágceremóniája után állhatott fel a dobogóra. Még szerencse, hogy éppen arra járt. Ezzel azonban korán sem zárult le a feketepontok listája. Maga a rendezés még számos végtelenül amatőr hibát tartogatott, igazából azt csodálom, hogy tud ez a társaság több, mint ezer fős, ráadásul jó hírű nemzetközi tájfutó versenyt rendezni, ha egy sima rajtoltatás-

sal nem bírnak el (és ezen a ponton rehabilitálom Hites Viktorékat a tavalyi OB miatt). Ebből egyébként egy csúnya szivatás lett, melynek szenvedő anyja Radek Laciga volt. Már mindenki bent volt és ő vezetett, többször bementék, megünnepelték, interjút adott, a kamera kedvéért nyomott még egy sprintet a célba, majd közölték, hogy elnézést, de a rajt miatti kavargást most sikerült kibogozni és igazából Ruslan Gritsan nyert. (Ezt a problémát azóta sem sikerült teljesen helyrehozni, tessék csak megnézni Stanimir Belomazev első két átmenetének részidejét.) Két nappal később kísértetiesen hasonló történt Sonja Zinkl és Nadiya Mikryukova szereplésével. Bár már akkor gyanakodhattunk volna, mikor az a mondat elhangzott:

'If there is any computer expert around here, please, stop hacking our system.'

Máskor meg elfelejtettek szólni az ifiknek, hogy térképcsere lesz, de az első kör térképére azért gondosan berajolták a célt. Persze, hogy a fél mezőny berongyolt féltávnál a célba, élen Németh Bencével, aki pedig nagyon készült erre a versenyre és jól is ment volna, ha tudja, merre kell.

Aztán itt van a verseny tisztasága. Hangzatos kommuniké látott

napvilágot a verseny előtt, hogy mivel páran a dán csapatból túl közel laknak egyes terekhez, ezért nagylelkűen nem indulnak az adott versenyszámokban, ami nem kis áldozat mondjuk Lasse Brun Pedersentől, hiszen csak tavaly kétszer nyert VB, illetve háromszor EB aranyat. Már éppen elkezdtük volna kezdeményezni a szentté avatásukat, mikor kiderült, hogy a hosszútáv, egyébként embargós terepén éppen másfél éve rendeztek versenyt utoljára, erről persze elfelejtettek szólni, sőt, még a kiadott térképek között is egy 10 éves futó verzió szerepelt az egyébként akkor lehelyesbített bringás helyett. Ezt elintézték annyival, hogy „az csak egy edzés volt”. És ezek után volt arcuk rám szólni, amikor a váltón – amúgy nézőként – 3 és fél centire bementem a versenyterületre.

A legbosszantóbb talán az a vastag bőr és öntudat volt, amivel mindent kezeltek. Na de, félre az egyéni sérelmek feletti bosszankodást. Nézzünk valami pozitívat! Remek terepeken járhattunk. Dánia nem kimondottan lakatlan, ha valahol van egy talpalatnyi maradék erdő, azt hamar összefűjja a környék népe, dolgozik rajta kicsit az erdészet is, és ez egyenesen vezet a tájbringának oly kedves sűrű úthálózat felé. A középtáv legallyazott nyiladékait leszámítva a versenyek minden métere kimondottan élvezetes volt.

Kiváló pályák jellemezték a versenyt. A sprint ugyan kicsit megosztotta a mezőnyt (há! istennek, részemről), ezen kívül a középtáv elejénél riadtam meg, hogy ha ez ennyire primitív lesz, akkor csak a fizikum fog számítani, de ez elmúlt, jött a második fele és az ott eltapolt 3-4 perc után már visszasírtam a kezdést. A legkevésbé talán a hosszútáv igényelt gondolkodást, de annak ez a dolga.

A rendezés terepi részével sem volt

semmi gond, a három nap alatt megfogott 83 pontból csak egyet sikerült a körön kívülre helyezni, ami igazán jó arány.

Nem utolsósorban hatalmas mázlink volt az időjárással, amíg itthon kiöntött a Duna, a nem épp arid klímájáról ismert Dániában tombolt a napsütés. Mondjuk, még az hiányzott volna a jókedvhez, hogy sárban kelljen versenyezni... És végül az eredmények. Marcit már méltattam, bár nem lehet elég. Rajta kívül Koós Brigi junior 8. helyével dicsekedhetünk, ráadásul ezt első évesként szerezte, nem túlzottan sok tájbringás rutin birtokában.

Általában Anna szokott minket olyan jó eredményekkel elkápráztatni, erre most három napig hiába vártunk. A sprinten ugyan befutott harmadik helyre, csak éppen a fél pályát egy junior térképpel tette meg, így az a nap ment a levesbe. A közép- és a hosszútáv sem jött össze. A váltón azonban megmutatta hogy nem véletlenül került ő a Red Groupba: Bajtosovával ketten lépték az első futók mezőnyét és egy perc előnnyel adták át a váltást, hogy aztán innen mindkét csapat jókorát zuhanjon vissza. Részünkről ez volt a hét nagy drámája. Brigi második futóként remekül kezdett, az első rádióson már megelőzte szlovák útítársát, majd a következőről szó szerint ez az üzenet jött be:

**„Hungary is in the lead,
with noone behind”**

Egészen fel voltunk villanyozva, és amikor a felpályán levő átfutóra már másodikként érkezett (egy perccel a dánok mögött), nem sejtettük hogy már nagy a baj. A váltón ugyanis – minden más számhoz hasonlóan – térképcsere volt és ez valami dán perverziótól vezérelve nem az átfutóra jött ki, hanem egy ponttal későbbre álmodták. Ezt kb. a fél mezőny

nem fogta fel, rengetegen álltak meg térképet cserélni a közönség szeme láttára. Ez sem lett volna letális, csupán azzal szembesültek, hogy valamiért az új térképen nincs bejelölve a rajt és összekötés nélküli jó egy kilométert vezet az első pontra (pontosabban a 14. sorszámúra). Ezen kis fantáziával túlteszi magát az ember. Brigi azonban ettől teljesen megzavarodott, előbb visszament a több száz méterrel korábban lazán eldobott térképéért, de így sem tudta egyenesbe hozni magát, kicsit bolyongott össze-vissza, közben teltek a percek, kielőzte majd minden csapat, végül 7 perc hátránnyal a 10. helyen jött be, lélekben teljesen összetörve. Roni már ezen nem tudott segíteni, a csapat maradt itt, ami a második cseh váltó levonása után végül a 9. helyet jelentette. Soha még ilyen közel nem volt a siker, az első hat, vagy akár a dobogó ott volt karnyújtásnyira. Ebben a váltóban ez a lehetőség továbbra is benne van.

Ezen kívül számtalan jobb-rosszabb helyezésünk volt, dobogót csak a nyílt versenyben sikerült elérni (Jankó Tamás harmadik, illetve Horváth Gergő első, második és harmadik helyei révén).

Alapvetően nem kéne sikertelennek tekinteni ezt a hetet, de valahogy mindig ott lebeg felette a sok apró bosszúság árnyéka, és főleg az, hogy megloptak, elvették tőlünk az Ifi EB-t, a lehetőséget, hogy ünnepeljünk. Ennek maximum annyi pozitív hozadéka lehet, hogy most 22 ország írt alá egy petíciót a hivatalos Ifi EB érdekében. A dánoknak meg majd három év múlva visszavágunk. Mondjuk azzal, hogy ennél sokkal jobb és korrektebb VB-t rendezünk.

A verseny honlapja (eredmények, részdíjak, térképek stb.) <http://www.eocmtbo2009.dk/eocmtbo2009/>

Szöveg és kép: Marosffy Dániel

HOGYAN LÁTNAK MINKET A „LAIKUSOK”?

Közeleg a miskolci VB, itt az ideje, hogy a külső szemlélők figyelmét is felhívjunk a nagy eseményre, ezért a VB szervezői megtartották a második sajtótájékoztatót. Ács Gábor médiaigazgató vezette le a rendezvényt.

A nyitó beszédet Monspart Sarolta tájfutó világbajnokunk mondta el a töle megszokott kötetlen, szokimondó stílusban, mosolyt fakasztva az őt láthatóan jól ismerő sportriporterek arcára.

Ezután Gerzsényi Zsolt elnök tartott diavetítéssel támogatott előadást a VB szervezés fejleményeiről. Beszért a VB jelentőségéről, a résztvevői és rendezői létszámról, a média jelenlétéről, a telekommunikációról, GPS-es követésről, a költségvetésről, és a szponzorokról. Megtudhattuk, hogy a verseny fővédnöke Sólyom László köztársasági elnök lesz.

Hegedűs Zoltán szövetségi kapitány a válogatott felkészüléséről, az egymásmegjű célkitűzésekről, a reális esélyekről, és a várható helyezésekről számolt be.

Lenkei Zsolt válogatott versenyző skandináviai felkészüléséről, az edzőtáborokról, a válogatott csapat hangulatáról, összeköttetéséről szolt pár szót.

A jelenlévő újságírók többnyire laikus kérdéseket tettek fel (valószínűleg az egyszerű olvasók is ilyeneket kérdeznének).

Kitartóan feszegették, hogy miért nem lehet pontosabban megmondani a várható eredményeket, és mindenáron pontos helyezéseket, és neveket akartak megtudni. Erre Didiú esetelte a tájfutás sajátos kiszámíthatatlanságát, és az esetleges elvárások miatti stressz negatív hatásait. Végül majd minden nevet felsorolt a jól felkészült válogatottak között, de sajtóban a megjelent cikkek azért mégis kiemelték néhányat.

Érdeklődtek a válogatottak eddigi nemzetközi tapasztalatairól, említésre méltó eredményeiről, és olyan is akadt, aki eddig csak Domonyik Gábor nevét ismerte a híradásokból. Didiúk példaként felsoroltak még néhány korábbi, többnyire ifjúsági eredményt, de elismerték, hogy valóban

egy fiatal, de nagyon ambiciózus csapatról van szó, akiknek várhatóan nem ez lesz az utolsó VB-jük: „Miénk a jövő”, mondta Lenkei Zsolt szerényen, és az újságírók figyelmébe ajánlotta a versenyzők blogjait. Volt, aki a hazai pálya előnyeiről érdeklődött. Itt elmondták a rendezők, hogy a versenytérpek már évek óta le vannak tiltva, és különben sem jelentene előnyt a terep ismerete egy ilyen erős mezőnyben. Esetleg egy-két, a közelben felcseperedett versenyzőnk mozoghat otthonosabban a terep típuson. A meleg talán kellemetlenül érintheti az északi futókat, de Didiú szerint erre is fel lehet készülni.

Kérdették még, hogy milyen technikai segédeszközöket lehet használni. Itt elmondták a válaszadók, hogy a versenyzők kizárólag tájólót vihetnek magukkal. Esetleg nyomkövető készülék lehet a hátukra rögzítve a közvetítéshez. A tájékozódáshoz nem használhatnak GPS-t, de igazából nem is lenne előnyös, mert ennél a tempónál már nincs idejük a GPS-t nézegetni. Manapság a legjobb futók sebessége kb. 5 perc/kilométer légvonal távon, ami szinte atletikus 4 perc/kilométeres átlagot jelent a valóságos útvonalon, árkon-bokron, hegyen-völgyön át, térképet olvasva. Lenkei Zsolt beszért még a modern tájékozódásról, a gyors, céltudatos, információszűrő térképolvasásról, a térkép memóriázásáról.

Szerették volna tudni a várható időjárást is, de sajnos Németh Lajos még nem beszért meg az égiekkel, hogy esni fog-e az eső. Volt, aki a kullancsvészély miatt aggódott. Mosa megnyugtatta, hogy az egészségügy már jobban fel van készülve erre, az orvosokat ma már kiképzik a Lyme-kór, és az agyhártyagyulladás diagnosztizálására, a gondos kezelés fortélyaira. A témában, egy egészségügyi rovatban megjelent cikk

végül egy egész sor, a tájfutás üzése közben ránk leselkedő veszélyre hívta fel a figyelmet.

Sajnos a Trail-O szervezői közül senki nem volt jelen (!). A VB Trail-O részével kapcsolatos kérdésre Gerzsényi Zsolt válaszolt. Beszámolt a nevezési statisztikákról, a sport rövid múltjáról, az esélyegyenlőség biztosításának lehetőségéről, majd egy tájfutó szemével próbálta ecsetelni a Trail-O versenyzés kihívásait, technikai nehézségeit. Röviden pár szó esett még a „veteránok” találkozójáról, a VIP vendégekről, a nevezési létszám-csúcsot döntő Hungária Kupáról, valamint a kísérő versenyekről.

Jelen volt az MTV stábja, és egy rövid bejátszást láthattunk tőlük a sport hírekben. Médiafelelősrünk a szponzori reklám anyagok mellé kiadott egy jól felépített tájékoztató anyagot, aminek szerkeszthető változatát, a pontos hivatkozásokat elősegítendő, a világhálóról letölthették az újságírók.

Úgy tűnik, a hírverésnek volt hatása, például kollégáim közül sokan figyeltek fel a VB-ről szolt riportra, és az újságcikkekre. Utcai futóversenyeken résztvevő ismerőseim, akik ott már sokat hallották megszólalni, például szívesen vennék, ha Mosa közvetítene egy kis tájfutást is. Reméljük, a VB közvetítésekkel, összefoglalókkal sikerül felhívni a figyelmet csodálatos sportunkra!

Bacsó P.

A legrészletesebb, hivatalos sajtóközleményen alapuló beszámoló, képekkel a Sportfm weblapján:

<http://www.sportfm.hu/index.php?mit=hirek&mit1=kivalaszt&id=20654>

A MAGYAR VB CSAPAT

Az MTFSZ elnöksége június 29-i ülésén megszavazta az idei felnőtt világ-bajnokságon résztvevő csapatot. Az elnökség elé az alábbi anyag került:

„A Válogató Bizottság három tagja (Borosznoki László, Hegedűs Zoltán, Less Áron) a hosszútávú válogató verseny estjén ülést tartott, amelyen közös javaslatot sikerült találni a VB-csapatokra vonatkozólag.

A döntés a női csapat esetében egyszerűbb volt, mivel Ők az utolsó válogató versenyt követően a szövetségi kapitány felé közös, a válogatásban részt vevő lányok által elfogadott javaslatot terjesztettek be. A javaslatot a Válogató Bizottság megtárgyalta és elfogadta. A váltóba a két stabil ember mellé (Makrai Éva és Szerencsi Ildikó) Gyurkó Fanni jelölte. Gyurkó Fanni stabil, rutinos kezdőember, jelenlegi legnagyobb problémáját sérülései jelentik. A válogató versenyeken stabilabban teljesített, mint közvetlen riválisai. Kelemen Bernadett idén nem igazán találja formáját, míg Őry Eszternek több rutint kell szereznie.

A férfi csapatból a válogató versenyek eredményei alapján is kiemelkedett Kovács Ádám és Lenkei Zsolt. Az egyéni számaik kiválasztásánál egyetlen tényezővel korlátoztuk Őket: a középtáv - sprint - váltó triplázást tiltottuk, mivel a váltó elsőbbséget élvez. Kovács Ádám az idén a szokásos sprint helyett a középtávot favorizálja, mivel azt hazai terepen rendezik. Gösswein Csaba az utóbbi két hónapban sérüléssel küszködött, beválogatása korábbi eredményei alapján történt. A Válogató Bizottság nagyon fontosnak tartja, hogy legalább a váltóversenyre felépüljön és esetleg egyetlen versenyszámként a váltóban fusson. Arról, hogy fusson-e és mit, augusztus 1-ig hoz döntést Hegedűs Zoltán.

Domonyik Gábor miskolci születésű versenyző, a Bükkben tanult meg tájfutni. Ez a középtávú és váltóversenyeken nagyon jól jöhet. Szabó András szintén bükki kötődése miatt

lett a középtávon tartalék (a sprintversenyen fut), helyette a VB váltó tartalékjának Domonyik Gábort jelöltük. A váltó másik (egyenrangú) tartalékja Zsebeházy István, aki egyébként a sprintszámban fut.

A hosszútávú verseny harmadik indulójának Dénes Zoltánt jelöltük. Zoli a válogató versenyen futotta be magát a csapatba. Itt Józsa Gábornak is lett volna esélye a csapatba kerülésre, de Ő úgy gondolta, hogy ez nem reális, így előzetes értesítés nélkül hagyta ott az edzőtábor a válogató versenyek után. Helyette itt tartaléknak a szintén rutinos Vonyó Pétert jelöltük. A sprintverseny tartalékja Kerényi Máté lesz. Mindketten sokat tettek a csapatért a felkészülés során és kevésen múltot, hogy nem jelöltük Őket a csapatba.

A váltóversenyen való minél eredményesebb szereplés érdekében továbbra is ellenezzük a középtáv - sprint - váltó triplázást.

A javaslatról Hegedűs Zoltán szóban tájékoztatta a válogatott versenyzőket, akik elfogadták a javaslatot. Minden, a felkészülésben részt vevő versenyzőnek megköszönte az elmúlt évek, hónapok során mutatott lelkesedést és sok sikert kívánt a Világbajnoki szerepléshez.

A rajtsorrend-választást a válogató versenyek eredménye döntően nem befolyásolja.

Nők: Gyurkó Fanni: sprint, hosszútáv, váltó
Kelemen Bernadett: középtáv, hosszútáv; tartalék: váltó

Makrai Éva: középtáv, váltó
Őry Eszter: sprint; tartalék: középtáv, váltó
Simon Ágnes: sprint
Szerencsi Ildikó: középtáv, hosszútáv, váltó
Tartalék (nem utazó): Domján Zsuzsanna hosszútáv, Hrenkó Ivett sprint

Férfiak: Dénes Zoltán: hosszútáv
Domonyik Gábor: középtáv; tartalék: váltó
Gösswein Csaba: középtáv, váltó
Kovács Ádám: középtáv, hosszútáv, váltó
Lenkei Zsolt: sprint, hosszútáv, váltó
Szabó András: sprint; tartalék: középtáv
Zsebeházy István: sprint; tartalék: váltó
Tartalék (nem utazó): Kerényi Máté sprint, Vonyó Péter hosszútáv

A válogató versenyek részletes eredményei és térképei az MTFSZ honlap versenyek menüpontjának versenynaptár alpontjában, a június 25-26-i válogató versenyeknél találhatóak.

Az elnökség a beterjesztett anyagot 1 ellenszavazattal, tartózkodás nélkül fogadta el.

PÁLYÁZAT

VERSENYRENDEZÉSRE

Az MTFSZ közzétette azt a jelentkezési lapot, amellyel pályázni lehet a 2011-ben rendezendő országos bajnokságok, WRE és kiemelt rangsoroló versenyek rendezésére.

Beküldési határidő: 2009. aug. 15.

PÁLYÁZAT EDZŐK TÁMOGATÁSÁRA

Az Élsport- és Edzőbizottság a Sportágfejlesztési Bizottság felkérésére lebonyolította az Edzők támogatására kiírt pályázatot. A kiírásra 11 pályázat érkezett, 1120 ezer forint igénylésével. A bizottság 10 pályázót tartott támogatásra érdemesnek, melyekre az alábbiak szerint 900 000 Ft-os támogatást ítélt meg:

Szegedi VSE – 120 000 Ft, Pécsi VSK – 120 000 Ft, Tabáni Spartacus KE – 95 000 Ft, Egri Spartacus SE – 95 000 Ft, Diósgyőri TC – 95 000, Zalaegerszegi TC – 90 000, Tipo TKE – 80 000 Ft, Veszprémi Bridzs és TSE – 75 000 Ft, Hódmezővásárhelyi TC – 70 000 Ft, H-K Optimista SK – 60 000 Ft.

A támogatási összegben felül a tavalyi évben visszafizetett 47000 Ft-ot a tavaly sikeresen teljesítők között osztjuk szét, egyenlő arányban. (ez nem szerepel a fenti összegben)

Az MTFSZ Iroda elkészíti és kiküldi a támogatási szerződéseket. A támogatás kifizetése a feltételek teljesítését követően beadott beszámoló értékelése után történik, de legkésőbb november 30-ig. (lehet korábban is)

Sikeres és eredményes munkát kívánunk!

Fehér Ferenc Bizottságvezető

BAUMHOLCZER MÁTÉ EZÜSTÉRMES AZ IFJÚSÁGI EURÓPA-BAJNOKSÁGON!

Jól kezdődött az Ifi EB a magyar csapat számára: az ifi fiúk mezőnyében Baumholczer Máté második helyen végzett. A serdülő fiúknál Kazal Márton 6., az ifi lányok között Tóth Réka 9. helyezést ért el, így majdnem minden kategóriában lett Top10-es versenyzőnk.

A magyarok eredményei:

Women 16 (72) 4.5 km 245 m 15 C

1 Vendula Horcicková	CZE	42:13
2 Petra Pavlovcová	CZE	42:23
3 Ekaterina Savkina	RUS	42:29
19 Reka Zempleni	HUN	50:12
26 Krisztina Toth	HUN	52:47
31 Kinga Varsanyi	HUN	54:15
46 Vanda Kinde	HUN	59:12

Women 18 (82) 5.5 km 320 m 18 C

1 Frida Lönnberg	FIN	53:09
2 Anne Tine Markseth	NOR	53:38
3 Maren Haverstad	NOR	54:36
97 Reka Toth	HUN	59:43
13 Filomena Kovacs	HUN	1:02:16
44 Monika Szokol	HUN	1:11:01
Luca Lajos	HUN	mp

Men 16 (85) 6.6 km 360 m 20 C

1 Filip Hadac	CZE	50:57
2 Piotr Parfianowicz	POL	52:20
3 Thor Nørskov	DEN	52:36
6 Marton Kazal	HUN	53:40
13 Marcell Horvath	HUN	57:00
32 Abel Sulyok	HUN	1:05:15
51 Attila Nagy	HUN	1:11:16

Men 18 (96) 8.2 km 415 m 22 C

1 Robert Merl	AUT	1:00:25
2 Mate Baumholczer	HUN	1:02:52

3 Felix Haller	SUI	1:02:53
46 Abel Gyorgyi	HUN	1:14:15
56 Matyas Kinde	HUN	1:16:57
69 Geza Jenes	HUN	1:26:39

További részletek a verseny honlapján:
<http://www.eyoc2009.org>

Ifi EB váltó: csak az N18

Csak az ifjúsági lány váltónk tett ki magáért a váltóversenyen, ugyanis a szoros versenyben végig a dobogó mögötti helyekért csatázva végül hatodikak lettek.

A serdülő lányok gyenge kezdés után tornázták vissza magukat a középmezőnyt jelentő kilencedik helyre. Az ifi fiúk Baumholczer Máté jó futásával együtt sem tudtak több csapatot maguk mögé utasítani, mint amennyi megelőzte őket. A serdülő fiúknál hullámzó teljesítmények voltak, így végül a lista végéhez voltak közelebb, mint az elejéhez.

Hivatalos eredmények itt: http://www.eyoc2009.org/download/EYOC2009_results_relay_official.pdf

Tóth Réka negyedik a sprinten

Az Ifjúsági Európa-bajnokság záró száma a rövidtáv volt. A W18 kategóriában Tóth Réka állhatott ki a pódiumra negyedik helyezettként. Mellette jónak mondható még Nagy Attila 9. és Horváth Marcell 11. helye a serdülő fiúk között. Az egész EB-t

tekintve a nemzetek közötti pontversenyben hazánk a hatodik helyen végzett 27 ország közül.

A magyarok eredményei:

Women 16 (72) 1.5 km 45 m 13 C

1 Sandrine Müller	SUI	9:11
2 Yulia Shutkovskaya	RUS	9:15
3 Lisa Holer	SUI	9:47
25 Kinga Varsanyi	HUN	11:37
40 Reka Zempleni	HUN	12:46
46 Krisztina Toth	HUN	13:11
51 Vanda Kinde	HUN	13:26

Women 18 (82) 1.8 km 50 m 15 C

1 Maren Haverstad	NOR	10:55
2 Karolina Teplá	CZE	11:23
3 Sigrid Ruul	EST	11:35
4 Reka Toth	HUN	11:41
40 Monika Szokol	HUN	14:26
44 Luca Lajos	HUN	14:46
78 Filomena Kovacs	HUN	20:18

Men 16 (85) 1.8 km 45 m 15 C

1 Andrey Kozyrev	RUS	8:34
2 Florian Schneider	SUI	9:33
2 Andriy Polovinko	UKR	9:33
9 Attila Nagy	HUN	10:11
11 Marcell Horvath	HUN	10:27
45 Marton Kazal	HUN	12:07
50 Abel Sulyok	HUN	12:29

Men 18 (96) 1.9 km 60 m 19 C

1 Antonio Martinez Pérez	ESP	10:49
2 Andreas Boesen	DEN	10:59
3 Jiri Necas	CZE	11:15
25 Matyas Kinde	HUN	12:54
34 Mate Baumholczer	HUN	13:13
35 Geza Jenes	HUN	13:17
73 Abel Gyorgyi	HUN	15:47

Baumholczer Máté

Kazal Márton

Tóth Réka

ÍGY LETT TELJES A KÉP

Mire e lapszám az olvasó kezébe kerül, megjelenik a déalföldi tájékozódási sport 50 évét feldolgozó sorozat 3. kötete is: **Sindely Pál – Szokol Lajos – Gera Tibor: Tájékozódási futás a 90 éves Szegedi Vasutas SE színeiben** címmel (lektorok: Felföldi Károly, Pásztor Imre). A kötet 223 szövegoldalt és 96 fényképet tartalmaz, a kötethez a Kőszöntő Monspart Sarolta írta. A megjelenéshez az apropót az adta, hogy az anyaegyesület, az SzVSE az idén ünnepi fennállásának 90. évfordulóját, és keretei között a tájékozódási sport az eltelt öt évtizedét. A szakosztály története két nagy kor-

szakra bontható, amelyek nevekhez köthetők: a „hőskor” Mándoki Józsefhez (Dokihoz), az „újkor” a Szokol Lajos-Gera Tibor duóhoz. A kötet első része a szaksajtóban és a napilapokban (még 1960-ból is) megjelent, „szvesés” tájfutással foglalkozó cikkek gyűjteménye, míg a második rész a szakosztályhoz köthető személyekkel készített interjúkat és szakosztályi tagok (nem teljes körű) visszaemlékezéseit tartalmazza, a harmadik rész pedig táblázatosan foglalja össze a szakosztály eredményességét. A szöveges részt Függeléként a Csongrád megyei csapat és váltóbajnokság eredmény listája zárja. Ezzel a kötettel teljessé vált a sorozat, ami Csongrád megye tájékozódási futó sportját mutatja be a kezdetektől. Az olvasó talán emlékszik rá, hogy az első kötet (már nem kapható) 2008 tavaszán jelent meg (Felföldi Károly – Sindely Pál – Tóth Imre: Fejezetek a Dél-alföldi tájékozódási sport első 50 évéről, lektor: Pásztor Imre), ami 166 oldalon mutatta be a megye tájékozódási futó sportjának történetét és eredményességét, visszaemlékezésekkel és táblázatokkal gazdagon alátámasztva. A második kötet (még kapható) 2008 őszén jelent meg (Baranyai Antal – Sindely Pál – Nagyillés Mihály – Vörös Endre: Fejezetek a Dél-alföldi tájékozódási sport

első 50 évéről II., Vásárhelyi tájékozódási sportja ötven éves címmel, lektorok: Csorja Ida, Felföldi Károly, Tóth Imre). A 236 oldalas, képekkel gazdagon illusztrált kötet első része kifejezetten a vásárhelyi tájékozódási futással foglalkozik, míg a második része Adalékok a Dél-alföldi tájékozódási futó sportjához címet viseli (visszaemlékezések, cikkek, táblázatok).

A három kötet így teljes képet ad szeretett sportágunk megyei történetéről, viccesen mondva: ami ezekben nincs meg, az nem is történt meg (pedig még mennyi minden történt!).

A fentebb felsorolt személyek közül egy, Sindely Pali mindhárom kötetet szerzőként is jegyzi, de ennél sokkal nagyobb munkát végzett, mint a sorozat technikai szerkesztője. Aki már csinált ilyet, tudja, hogy ez egy idegőrlő munka: az egy dolog, hogy sok mindent saját maga gépelt be, de Ő volt az, akinek noszogatni kellett az embereket, hogy közeleg a határidő, add le az anyagodat, végig búvárkodott rengeteg régi feljegyzést, versenyjegyzőkönyvet, hogy minél teljesebb, precízebb legyen az adathalmaz, a leadott munkával még a nyomda is elégedett volt! Mondhatjuk: ez a sorozat nem jött volna létre az Ő áldozatos munkája nélkül. Köszönjük neki!

Felföldi Károly

Az SZVSE versenyzői kerete 2007-ben

NÓGRÁD NAGYDÍJ – ORIENTATHLON

Kezdjük valami negatívval. Talán versenyrendszerünk hiányosságát is jelzi az, hogy egy kiemelt rangsoroló verseny két napján összesen 475 rajthozállást tudtam megszámolni az eredmény-értésítőben. Női elitben első nap NULLA induló volt. Erős mezőny! Szerencsére a fiúknál nem volt annyira foghíjas a mezőny, több válogatottunk is megtisztelte a futamokat jelenlétével.

Legnagyobb versenyjeink rendezői szemében talán eretnek gondolat, de lehet, hogy a kiemelt rangsorolók rendezőinek meg kellene engedni, hogy hadd válasszanak tetszőleges időpontot a versenynaptárban. Talán egy kedvezőbb időpontban erre a versenyre is annyian jöttek volna el, mint amennyit megérdemelt volna?

Pedig aki nem volt ott, az sajnálhatja: Ki tudja, évtizedekig hol rejtgetett érdekes, változatos, igen jó terep, jó térkép, jó pályák, jó idő, jó

hangulat, és persze orientathlon!

Az utóbbi években, ha tájfutóversenyre mentünk a Mátrába, mindig csak keresztülutaztunk Mátrakeresztesen, s most itt, a magaslati levegőjű focipályán volt a cél, az első napi normál táv rajtja pedig a mély völgy túlsó oldalán, jó messze, jó magasán. Ha létezne a rajtba vezető útvonalak szépségversenye, akkor ez az első napi szalagozás győztes lehetne a faluszéli árnyas pihenőjével, a már majdnem szurdokvölgyével, vagy a ferde kőzetpadokon csordogáló patakjával. Csodás volt!

És ha már ilyen jó magasra felmásztunk, legalább a pálya első felében többet futhattunk lefelé, mint fel, szép tiszta, érdekes domborzati formákkal, sziklaalakzatokkal gazdagított terepen. A falun átfutás után persze jött az emelkedő, kinek a célja, kinek még tovább. A legérdekesebb a cél fölötti csuszamlásos hegyoldal volt, tiszta Skandinávia!

Mélyedések, kúpok, orrok, hajatok, és kő, sziklák mindenütt. Ehhez hasonló érdekes tereprészlet nagyon kevés van az országban (pl. Dobogókő északi lábánál, de alig hiszem, hogy azt valaha is tájfutásra használnánk). Versenyezni még ritkábban van módunk ilyen, régebben néha mehettünk a Tátrába, most már az sincs. Pedig a közelben három hasonló tereprészlet is van: Mátraalmástól keletre a Csomoszváron, Nagybárány fölött a Tepke lábánál, illetve Mátraházától délre a régi Sástó térképen. Előbbin néhány éve volt Tipó kupa, reméljük a másik kettőre is visszatérhetünk még versenyezni!

Vasárnap kilenc órától volt a középtávú verseny, most már csak a cél körüli déli (ezáltal részben zöldebb) hegyoldalban, de szerencsére itt is jutott nekünk a fent említett izgalmas tereprészletből.

Mindenki igyekezett be a célba, hogy visszaérjen 11-re, az elit kategóriák rajtjára.

Ez volt az orientathlon. Külön kis verseny, külön kis térkép (1:5000-

Mátrakeresztes-Skandinávia

es, sokat ígérő Mátrakeresztes-Skandinávia névvel), extra izgalom, extra látványosság.

Úgy látszik, a dornyaysoknak fontos, hogy a versenyzők ne csak egy „snassz” tájfutóversenyt kapjanak, hanem valami különlegeset is. Első próbálkozásuk, a mikrosprint nagyon bejött, azóta már szerte az országban lehet indulni ezen a látványos versenyformán. Tavalyelőtt az első hazai micr-o versenyt is ők rendezték meg, ez a szám majdnem felkerült a VB-k programjába is. Nem csodálkoznék, ha ezen a terepen hamarosan rendeznének egy igazi „d-O-wnhill” (lejtőtájfutó) versenyt, a Tót-hegyestől a falu kb. 4,5 km, 430 szinttel, és már csak egy kevés térképjavítás kell hozzá.

Az orientathlon megint teljesen saját találmány (konkrétabban Pelyhe Danié), a biatlon és a micr-o ötvözete. Egy biatlon verseny úgy zajlik, hogy a síelők néha megállnak lőni, és ha hibáznak, büntetőkört kell síelniük. Több hiba: több büntetőkör. Ha többet pihen lövés előtt, biztosabb lehet a találat, de kérdés, hogy nem veszít-e túl sok időt.

A micr-o tájfutópályán az ellenőrzőpontokon nincs kód, viszont 3-5 ellenőrzőpont is van egymás hegyén-hátán (egy ún. „pontcsoportban”). A térképre ezek közül mindenkinek csak egy van berajzolva (de mindenkinek más), ezt kell megfogni, a helyes döntésben csak a térkép és a szimból segít. Rossz pontfogásért itt is büntetőkör jár, és itt is az a kérdés: meddig gondolkozzam egy pontnál? Sokat, és akkor nagyobb a valószínűsége, hogy eltalálom, vagy keveset, de ha hibázok, akkor jön a büntetőkör? Hát ennek a kettőnek a keveréke volt ez az orientathlon verseny, ráadásul tömegrajttal!

Kellő eligazítás után 11-kor neki-vágott a 6 női és 19 férfiversenyző a pályának. A pontcsoportok adták a szinte azonos pályavezetést, de

Az Orientathlon dobogósa

mindenkinek más-más pontokkal, vagy legalábbis kombinációkkal. Így, még ha másokkal együtt értünk is a pontcsoporthoz, nem tudhatuk, hogy nekik ugyanaz a pont kell-e mint nekünk, csak magunkra hagyatkozhattunk. És gondolkodni nem lehet, mert a másik már indul is tovább, jaj, melyik az enyém, dugás, aztán nyomás utána! És ez ugyanígy, pontról-pontra.

Ez a verseny így nagyon izgalmas a versenyzőknek, de nem elég látványos a nézőknek (a teljes délelőtti mezőnynek). Egy tömegrajt, aztán a célba lassan beszivárgó versenyzők? Nem. Legyen három körös a pálya, minden kör után kiolvasás (hogy a helyes pontokat fogtuk-e), és büntetőkörök a hibázóknak. Ez már igen! Ez már tetszik a népnek! Kenyeret és cirksuzt! Kenyeret hozott mindenki magával, és most a cirksuzt is megkapták:

A rövid, kb. 1,5 km-es pályáról 8 percen belül jöttek az első futók: Szabó Bandi hibátlan, pár másodperccel mögötte Zsebelsti, de jaj, neki van egy hibája, büntetőkör,

és máris fél perc a hátránya. Jön Józsa Gabi is, két hiba, két büntetőkör, és már meg is előzi őt az ezen a körön hibátlan Fehérvári Zsolti. Ki nem rága tövig a kör-mét? Közben jönnek a „lassabbak”, minden kiolvasás extra izgalom, a hibátlanok a levegőbe csapnak öklükkel, és nekilódulnak a következő körnek. Ami hasonlóan rövid az elsőhöz, így már jön is vissza az eleje, kiolvasás, most Bandi „lőtt egyet mellé”, de ez még belefér, ki tud futni a harmadik körre JóGa előtt, aki megelőzi az ismét egyet hibázó Zsebet. Izgalmas, izgalmas, nagyon izgalmas, most még egy kis kör az erdőben, addig is özönlenek a többiek ki az erdőből, röpködnek a szitokfoszlányok a kiolvasáskor (messziről is jól leolvasható a szájakról...), büntetőkörök, újra ki a pályára, nyomás!

És már itt a vége: Szabó Bandi fogja a befutót, kiolvasás, hibátlan, őt már nem veri meg senki! Jön Józsa Gabi, kiolvas, egy hiba! Nyomás ki a büntetőkörre, hátha beérek Zsebe előtt! És Zsebe jön, szinte egyszerűen

re fordulnak az utolsó szakaszra, Zsebe a kiolvasás felé rohan, JóGa a büntetőkör végét nyomja, és bár Zsebe hibátlan ezen a körön, de még kiolvas, Gábor befut a célba. Hát ez nagyon szoros volt, nagyon magas pulzussal, de nem csak náluk, a nézőknél is!

Az öldöklő küzdelem megtekinthető itt: <http://www.youtube.com/watch?v=LVpN1WFJZJg>

Meg kell valljam, hogy én ebből sajnos semmit sem láttam, ekkor még a harmadik pálya elején a saját izgalmaimmal voltam elfoglalva: melyik pontnál dugjak, gondolkozzak még, vagy biztos ez az, na mindegy, menjünk már!

A célban történő izgalmas eseményeket vagy csak mesélték, vagy utólag láttam a részidőkből, vagy néztem a youtube-on a JóGa/Zsebe csatát. Feleségem csak módjával műveli a tájfutást, és ő sem szokott sokat áradozni annak látványosság-

gáról, de erről most ő is azt mondta, hogy nagyon izgalmas volt. Valami ilyesmivel lehetne nézőket vonzani magunk köré, magunk közé!

És bár ez elit futam volt, a mezőnyt tanulmányozva bizony ifiket és szeniorokat is bőven találhattunk az újdonságra áhitozók között, a nők között például Hegedüs Aletta biztos pályázhat hazánk legtapasztaltabb elit versenyzője címre!

A rendezők honlapján az eredményeket böngészve (<http://www.nogradnagydi.hu/eredmenyek.html>) érdekes megfigyeléseket lehet tenni. Az összes induló között egyetlen hibátlan versenyző volt (büszke is vagyok unokaöcsémre, Boldizsárra!), de akadt olyan is, aki 8 büntetőkört futott. Nem tudom darabja hány méter volt, de 150 biztosan, ebből nyolc már legalább 1200 m plusz. Akkor most érdemes rohanni? Utólag is nehéz eldönteni! A nézők tehát nyertek egy nagyon

látványos, nagyon izgalmas versenyt. A versenyzők egy nagyon figyelős-gondolkodós, és pörgős, igazi tájfutást. A rendezők pedig a jelenlévők közül sok hívet az orientathlonnak.

És mit remélek a jövőben?

Hogy legközelebb többen eljönnek a Nógrád Nagydíjra!

Hogy még sokszor versenyezhetünk ezen a terepen!

És hogy minél többen belekóstolhatnak az orientathlonba!

Köszönjük! **Kovács Péter BBB**

A versenyről további élvezetes beszámoló olvasható ZsebeIsti honlapján: http://my.opera.com/zsebeisti/blog/LAPZÁRTA_KÖZBEN_ÉRKEZETT a hír: a Hungária Kupa első napján a férfi elit versenyzői újra összecsaphatnak orientathlonban! Nagyon jó kísérőversenye lesz a VB-nek! Mindenki jöjjön megnézni, érdemes!!!

Crosswear Tájfutó Felszerelések!

www.crosswear.hu

Ajánlatunk:

- bozóttruha, lábszárvédő, póló, sapka
- egyedi tervezésű érmek fából

Szolgáltatásaink:

- lézervágás, lézeres gravírozás,
- hímzett logo, felirat
- újdonság: pólónyomás

CROSSWEAR® Kft.

DÓRA JUDIT – KROLOPP FRIGYES

H-1029, Budapest, Ördögárok u. 110/A

Tel/fax: +36 (1)-376-51-96, Mobil: 06-20/9642-957

E-mail: crosswear@euroweb.hu, Honlap: www.crosswear.hu

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/- nem rangsorolók; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ

Versenytypok: ht., nt., r-nt., kt., rt. (hosszútávú, normáltávú, rövidített normáltávú, középtávú, rövidtávú)

V E R S E N Y N A P T Á R**Július**

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Augusztus

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Szeptember

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

V E R S E N Y N A P T Á R K I E G É S Z Í T É S (augusztus 23-ig)

Internet info: www.mtfisz.hu (versenyek) és www.btfisz.hu (versenyek)

07. 22. (sze) Békás Kupa (3SZ) R: HTC kt. H: Budapest, Békásmegyer /-/- A kiírás július 8-a után felkerül a HTC www.tajfutok.hu honlapjára.
07. 31. (p) Csörötnék nyílt középtávú bajnoksága a Becsület Kupáért /rR, kt./ SI R: GOC VK és Cél: Csörötnék K: F/N 10, 12, 14, 16, 18, 21, 40, 50, 60, F70, Nyílt Nh: 2009. július 27. 23.00 Sorsolás: 2009. július 28. Jelentkezés: a VK-ban 8.30-ig „0”-idő: 17:00 C: Email: gocsejktfe@gmail.com Nd: F/N10, 12, 14, 16, 18, Nyílt: 400 Ft/fő, F/N 21-től: 700Ft/fő Szállás: Csörötnék, Kemping
08. 01. (szo) Szentgotthárd nyílt rövidtávú bajnoksága az Enyves Éger Kupáért /bajnoki, rt./ SI, 2 forduló R: GOC VK és Cél: Szentgotthárd Általános Iskola K: F/N 10, 12, 14, 16, 18, 21, 40, 50, 60, F70, Nyílt Nh: 2009. július 27. 23.00 Sorsolás: 2009. július 28. Jelentkezés: a VK-ban 8.30-ig, „0”-idő: Selejtező: 9.00 Döntő: 11 30 C: Email: gocsejktfe@gmail.com Nd: F/N10, 12, 14, 16, 18, Nyílt: 400 Ft/fő F/N 21-től: 700Ft/fő Szállás: Csörötnék, Kemping

V E R S E N Y N A P T Á R (augusztus 23-a után)

Lapzártáig a szerkesztőséghez érkezett, ill. a honlapon olvasható versenykiírások alapján:

08. 30. (v) Solymári pontgyűjtő /-, kt/ R: KOS Nd: 600 Ft (térkép: Szarvas-h, 2008). T: 10 órától a VK-ban: Solymár, Hóvirág u. (64-es busz Anna-kápolna megálló, kék szalagon 500 m). „0”-idő: 10:30. K: 7-pontos (2-3 km), 14-pontos (4-5 km) és 21-pontos (6-7 km) férfi/nő, fiú/lány (>19>).
08. 30. (v) Kecskemét Kupa /rR, kt./ SI R: KAL I: <http://kalocsa.atw.hu>, ill. TÁJOLÓ 2009/7.
09. 05-06. (szo-v) **Szentendre Kupa Ausztria** /oR, 1.n: kt., 2.n: nt./ SI R: HSE és HSV WN Nh.: 08. 24.(beérk.). C: MTFISZ/ENTRY, vagy sztk.ausztria@gmail.com, vagy Erdélyi Tibor, 2000 Szentendre, Levél köz 5. Nd: 3600Ft/2nap (FN-14, F:65-, N: 60-: 2000Ft). Nh. után: pótdíj 300Ft/nap, helyszínen: csak az üres helyekre 500Ft/nap pótdíjjal. Nevezni 1 napra is lehet. Nyílt: 1000Ft/nap (helyszínen is!). Terep: szo: Wiener Neustadt, v: Wöllersdorf, erdei foci pályára (WN-től 5 km), „0”-idők: 14.00(szo), 10.00(v). K: FN: 10-12DK, 10D 12CD 14B 16B 18B 20A 21ABBrC 35A 40 45 50 55 60, F: 65 70 75 80, +NyK, Gy. Szállás egyénileg intézendő. I: www.astrois.hu/szentendrekupa-a, sztk.ausztria@gmail.com.

Kérés a rendezőkhöz: A következő számok tervezett megjelenése: 7-es: augusztus 14(HUNGÁRIA), 8-as: október 09(ONEB), 9-es: november 06(Őszi Spartacus Kupa). Kérem a versenyek rendezőit, ennek figyelembe vételével küldjék kiírásaikat a 2-ik oldalon részletezett lapzártáig. Amennyiben lapzártá előtt nincs versenykiírás az MTFISZ-honlapon, előzetes információt kérünk a versenyről (email-cím: argaygyu@t-online.hu). A kapcsolatteremtés miatt célszerű, ha a rendezők email-címe megtalálható a honlapon.

Változás a Versenynaptárban

A Naptárbizottság által pályázat alapján eldöntött **Országos Nappali Egyéni Bajnokságot** 2009-ben a VTC, 2010-ben a PSE rendezné meg. A Postás SE kérésére a Versenyzbizottság hozzájárult ahhoz, hogy a 2009-es bajnokságot a Postás SE és a Tájrend SE rendezze meg a 2009-es VB hosszútávú versenyének terepén, október 17-18-án. A naptárban az erre az időpontra kiírt Bükkfennsík kupa elmarad. A 2010-es bajnokságot a VTC rendezi meg.

Multinavigátor kupa – GPS szakmáypont gyűjtő csapatjáték

Játék időpont: 2009-08-21 péntek, Hungária kupa pihenőnap este 21:00. Játék bázisa: Miskolc Egyetemváros Terep: Miskolc Ruzsinszölő. Játék időtartama: 90perc. 3 fős csapatok jelentkezését várjuk. 1db. GPS-t 1db. URH adóvevőt a rendezők biztosítanak. A játék során akármennyi és bármely technikai eszköz használható. Nevezési díj: 3000Ft/csapat. Nevezés: interneten www.multinavigátor.hu vagy telefonon: +361/239-6013. Díjazás: Kupa és oklevél a dobogós csapatoknak, GPS és fejlámpa a győztesnek, és sok értékes nyeremény ki-sorsolása a résztvevő csapatok közt.

HÍREK AZ MTFSZ-HONLAPRÓL

A www.mtfisz.hu címen **Tájfutás/Szeniorok** katalintással elérhető szenior honlapunkon új hírek találhatók:

A szenior egyesületi pontverseny élmezőnye az eddig lebonyolított hat OB (H, R, Pb, É, K, V) eredményei után: 1. HSE 208, 2. TTE 148, 3. BEA 97, 4. PVM 71, 5. HSP 70, 6. OSC 65, 7. HER 64, 8. PSE 62, 9. ETC 55 és 10. SZV 51 pont. Eddig 55 egyesület szerzett bajnoki pontot (a júniusi OB-kon tehát 4 új egyesület).

Vélemények a KOB pályáiról. Újabb véleménycsokor olvasható a honlapon, ezúttal a KOB pályáiról. A nyilatkozók: Boros Anna (N35), Keszthelyi Ildikó (N50), Komár Ildi (N55), Hegedűs Ágnes (N60), illetve Kerényi Dénes (F50), Komár Béla (F60) és Vass Tibor (F65).

Már összetett bajnokok. Legutóbbi ígérőnként váltjuk be: beszámolunk arról, hogy az októberi Nappali Egyéni Bajnokság eredményeitől függetlenül 3 női ill. 3 férfi szenior kategóriában már eldőlt az összetett bajnok személye. A honlapon közölt összetett bajnoki álláson az alábbi női nevek mellett szerepel a bajnoki címet jelentő 1-es helyezési szám: N55: Karsai Klára OSC, N60: Grant Julianna BÖF, N70: Éliás Vilmosné TTE. A további női kategóriákról: N35-ben csupán három versenyző kerül fel a bajnoki listára, ők is csak abban az esetben, ha sikerrel zárják az ONEB-et. A nem említett három kategória (N40, N45, N50) érdekessége, hogy bár mindhárom mezőnyben akad olyan versenyző, aki eddig két bajnokságot nyert (Viniczainé Kovács Ildikó, PVS, Jenővári Gabriella HSE, ill. Horváth Magda TTE), azonban mindhármuknak akad olyan riválisa, aki megszerezheti az összetett bajnoki címet. A férfi kategóriák biztos bajnokai: F35: Borbás Nándor KAL, F55: Balla Sándor HSE, ill. F60: Boros Zoltán HSE. Két olyan kategória akad, amelyben 2-2 versenyzőnek

2-2 megnyert bajnokság után is küzdeni kell az összetett elsőségért. Recept: meg kell nyerni az ONEB-et. Ezek a kategóriák, ill. a riválisok: F65: Bozán György HSP és Nagy Lajos ETC, ill. F75: Buncsik János PSE és Dudás István OSC. Fontos: A listát készítő Szepesi Imre a szepesimre@gmail.com email címen várja az esetleges megjegyzéseket, észrevételeket, reklamációkat. (Legutóbb a KOB-on fordult elő, hogy a rendezőség a kihirde-

N55: Karsai Klára OSC

N60: Grant Julianna BÖF

N70: Éliás Vilmosné TTE

F35: Borbás Nándor KAL

F55: Balla Sándor HSE

F60: Boros Zoltán HSE

tett eredményt módosította, mivel Horváti Gyuri versenyengedélyszámából nem derült ki egyértelműen, hogy nem magyar állampolgárságú). Ezúttal is a „Tájfutó Arcok” fényképgaléria segítségével mutatjuk be a bajnokokat:

WMOC-2011. Legutóbb arról adtunk hírt, hogy a Mecsekben 2011-ben rendezett világverseny első információs füzeté hamarosan megjelenik. Várjuk, addig is információk a következő címen: www.wmoc2011.hu.

NAGYON VIZES THERMENLAND OPEN

Elfogultan, de megpróbálok beszámolni az idei Thermenland Openről.

A gazdasági válság az osztrák tájfutó sportot is sújtja. Legfőképp a szponzorok kivonulásában jelentkezik ez. Így voltak ezzel a TV Fürstenfeld klubban is, és ez lehetett az oka annak, hogy a korábbi években megszokott nagy reklámkampány elég laposra sikeredett. Ha volt egyáltalán. Kevés támogató kétségessé tette, hogy a már évek óta megszokott magas színvonalat tudják-e biztosítani a szervezők. Partner egyesületünk csendben (sőt, elég lassan csordogáló információkkal), de sikeres és jó hangulatú háromnapos programot szervezett.

A rendkívül sűrű hazai versenyprogram ellenére, mintegy 100 magyar versenyző is részt vett azon 600 fő között, akik újra és újra visszajárnak e határon átnyúló kapcsolatokra épülő programra. Bár a verseny költségei az osztrák szabályozások miatt magasak, így is a nevezési határidő kitolásával kedveskedtek számunkra a rendezők. Aki meg itt volt, ha máshol nem hát spórolt a szálláson, hiszen a határ közelsége lehetőséget adott arra, hogy megfizethető szállóhelyeket találjunk Szentgotthárd térségében. A ZTC is befogadott külsősöket a kibérelt tornaterembe, segítve ezzel is a magyar egyesületeket.

A háromnapos viadal közvetlen Fürstenfeld térségében zajlott. Irigyelhetjük is a közeli, városszéli jó terepek miatt Thomas Krejciéket, akik élnek ezen jó adottságokkal. Ahol csak lehet, térképet készítenek, így versenyrendezések mellett változatos felkészülési edzésprogramokat tudnak nyújtani tagjaiknak. Ráadásul igazán jó térképeken és jó terepeken (változatos növényzet, jól futható, sok apró objektum, helyenként részletgazdag domborzat) tehetik mindezt. A fentieket kihasználva úgy is hirdették a viadalt, hogy gyalog és kerékpárral minden elérhető távolságban van.

A verseny első napja a ma már egyre népszerűbb éjszakai sprinttel kezdődött, melynek rajtja a főter alatti mélygarázsban, célja pedig felette a fő téren volt. A változatlanság kedvéért ezúttal a pályák eleje vagy vége egy – már nálunk is ismert – labirintus pályát tartalmazott, mely további komoly figyelem koncentrációt követelt meg a versenyzőktől. Az esti-éjszakai futáshoz legtöbbször kis lámpát használtak, ám igazán azok jártak jól, akik a nagyobb lámpájukat helyezték kobakjukra, hiszen a folyamatos térképolvasáshoz és a város sötétebb utcaiban való tájékozódáshoz komoly előnyt jelentett a nagyobb fény. A gyors pályák a lezárt belváros utcáiban haladtak vagy esővel áztatott parkjain vezettek keresztül. A kis területen a hosszabb pályákban több csiki-csuki pont is volt, de az izgalmat ez sem csökkentette. A célba érke-

zők pedig nézőként tovább élvezhették a versenyt, hiszen a labirintus pálya a kivilágított szökökúttal élvezetes látványt nyújtott.

Másnap a csödei Trail-O-val folytatódott a vizes hétvége, melyet a ZTC aktivistái szerveztek 4 ország közel 70 versenyzőjének.

A TLO második napja viszont délután már a várostól észak-nyugatra, mintegy 3 kilométerre, részben új terepen került lebonyolításra. A normáltávú etap egyben Világranglista futam is volt. Krejciék a korábbi évekhez hasonlóan ezúttal is színvonalas pályákat terveztek, amelyhez több mint 100 pontot telepítettek a terepre. A verseny előtti időszak hatalmas esőzései ezt a terepet sem kímélték. Az amúgy is mély, mohás talaj rengeteg vizet rejtett el, így nem csak a megduzzadt patakokban futhattunk térdig érő vízben, hanem a sík területeken, utakon és majd mindenhol. Ha ez még nem volt elég, akkor felülről is kaptunk vizet, bár ez már kisebb mennyiségű volt. A pályák kihasználták a terep adottságait. A jól futható, gyors erdő, kisebb bozótos foltok, sok apró objektum mellett a helyenként sűrűn szabdaltnak domborzat tette változatossá tájékozódásunkat. Az első két futam napi győztesei a versenyközpontban köszöntötték, majd minden résztvevő a rendezők vendégszeretettel élvezhette egy térszertartási keretében.

A verseny harmadik napjára visszatértünk Fürstenfeld főterére. A cél, az elit és kis kategóriák rajtja itt volt, míg a mezőny nagyobb része mintegy 2 „kilis” bemelegítés után a strand feletti erdőben rajtolt. A hagyományoknak megfelelően vadászrajttal indultunk, majd a kis erdőben egy hurok (és rengeteg sár) és irány a város környéki hétvégi házas övezet, melyet a kisebb nagyobb méretű művelt területek osztottak darabokra. Ezen értelemszerűen nem lehetett keresztül futni, így a hosszabb pályákban egyhangú, de útvonalválasztós átmenetekkel folytatódtak a pályák. Az utolsó szakaszokon pedig a város aszfalt utcáin csatoghattunk végig a szöges cipőkel, hogy beérhesünk a főtéri célba. Több kategóriában igazán szoros versenyek alakultak ki, míg máshol magabiztos győzelmek születtek.

A három nap összetett eredményhirdetését a főtéren felállított színpadon tartották. A magyarok közül Ódor Viktória, Szabó Ágnes, Balogh Zsófia, Bányai Attila, Böjti Bence, Búzás Gyula, Novai György, Sárecz Lajos és Fekete Gábor győztesként álhatott dobogóra. További eredmények és fotók a www.thermenlandopen.com oldalakon találhatók.

Jövőre Zalaegerszeg lesz a viadal házigazdája. A tervek szerint itt is éjszakai sprint és két nappali futam lesz majd. Szeretettel várunk Mindenkit!

Fehér Ferenc

MÉG EGY TUDÓSÍTÁS A THERMENLAND OPENRŐL

**Idén nem járok annyit
külföldre versenyezni,
mint szoktam – részben a
Trail-O VB-vel kapcsolatos
teendőim miatt, másrészt,
mert a gazdasági
világválság nálunk is a
spórolást jelenti.**

A Thermenlandra azonban elmentem, hiszen nincs is olyan messze és az eddigi tapasztalataim mindig jók voltak. Néhanéha nyikorog a rendezés az osztórák sógoroknál, de úgy a térképek, mint a pályák rendszerint kitűnőek. Idén Fürstenfeld volt a versenyközpont és a három versenyből kettő nagyon közel a városhoz vagy bent a városban volt. A csödei Trail-O-ra is neveztem, mivel ez volt az EU által szponzorált CETOM project utolsó versenye, ott kellett lennem. Sajnos a versenyt megelőző hetekben voltak problémáim, mivel úgy nézett ki, hogy a nevezéseket kezelő személyzet még nem fedezte föl a csatolt állomány fogalmát, és így a nevezésem hiányzott a végsőig. Ugyanakkor rugalmasan megoldották a problémát helyben, és örömmel néztem a péntek esti

városi sprint elébe. Fürstenfeld aranyos kis régimódi városka és az igazi csemege a Főtér közepén várt mindenkit. Oda építették az 1:500-as léptékben ábrázolt labirintust, amiben mint mérgezett egerek bolyongtak a versenyzők a nézőközönség nagyszerű szórakoztatására. De először megint sajnos a rendezés egy kis bakija jutott nekem, mivel a már fent említett nevezési zűrök miatt a rajtidőm 0-ra esett. Akkor a rajtszemélyzetnek még fogalma sem volt, hogy kit milyen irányba kell küldeniük a főtéri mélygarázsban elhelyezett rajtból. Engem kétszer is visszahívtak mire kiderült, és addigra annyira összezavarodtam, hogy egy egész perc kellett ahhoz, hogy rájöjjelek az én pályám a labirintussal kezdődik. Ez kissé meglepett, mivel az interneten és minden más dokumentumban az volt, hogy ez a végén lesz. Na mindegy, végül is neki a jó szórakozásnak és mivel én imádom az ilyen bulikat, nagyon élveztem, annak ellenére, hogy dühöngtem a rajt körüli káosz miatt. A labirintus után jött a sötét város. Hát a lámpám enyhe fénye nem volt elég ahhoz, hogy jól lássam az 1:5000-esben rajzolt finom vonalakat. Hát ez már az öregkor átka, morogtam magamban, míg sikerült finoman

olajra lépnem valaki szép kertjéből, ahova teljesen véletlenül kerültem be. Befutás után nagy csodálattal konstatáltam, hogy mindezen viszontagságok ellenére megnyertem a sprintet N60-ban, de hát csak hárman voltunk, így nem volt túl nehéz.

Szombaton hajrás napom volt: először jött a Trail-O, amit Csődén a faluban rendezett a ZTC nagyszerű csapata. Fehér Feri és Bányai Attila kitűnő pályákkal örvendeztették az összegyűlt versenyzőket, akik között ezúttal nemcsak a VB-re való válogatásban érdekeltek voltak, hanem egy nagyobb számú ifjú csoport is, akik most próbálták először a Trail-O-t. Sajnos pont a pályám kellős közepén elcsúszott bennünket egy jókora „zuhém”, ami egy-két pontba bekevert nekem. A végén sajnos pont egy olyan pontot kellett törölni az eredményből a térkép pontatlansága miatt, amit én eltaláltam, így a kezdeti előkelő negyedik helyről lecsúsztam a 12-re. No sebjaj, ez nálam nem is egy olyan rossz eredmény, de ami sokkal fontosabb, az az volt, hogy nagyon élveztem a pályát. Fantáziadús, érdekes és helyenként kifejezetten trükkös volt. Nem biztos, hogy mindenki egyetértett Feri minden trükkjével, de az biztos,

hogy mindenki élvezte a kihívást. A verseny és egy gyorsan megrendezett „Clinic” után futás Fürstenfeldre, ahol Scultéty Orsi, a CETOM project vezérének kérése ellenére nem kaptam túl késői rajtidőt. Lineáris parkolás, rajtszám elfelejtés, 1500 m a rajtához és a kizárólag a Célban kapható szimból után, totálkárosan érkeztem a rajtba úgy 10 perccel indulás előtt. A 30 fok körüli hőmérséklet és magas páratartalom sem segített, de próbáltam megnyugodni, bemelegíteni, kisebb ügyeim elintézni egy bokor mögött és 2 perccel a rajtidő előtt beállni a sorba. ÉS EKKOR ÜTÖTT BE IGAZÁN A KRACH! Hol van a tájolóm? Hol eshetett le a nagyujjamról? Pánikszerű keresgélés, semmi. Hát életem első tájoló nélküli futása várt rám, ami már csak azért sem vidított fel, mert 3900 m + 95 m szint volt a feladat. Hát nekivágtam, persze sokkal lassabban, mint normál körülmények között, nehogy elveszítem a fonalat. Külön pechemre, az első két átmenet volt a leghosszabb és legtechnikásabb is. Különösen a második, ahol vagy lement az ember és utána felmászott (amit én utállok), vagy először fölmentél, de akkor meg biztos támadó pont sem volt igazán. Így elindultam szintezve, számolva az utakat, orrokat,

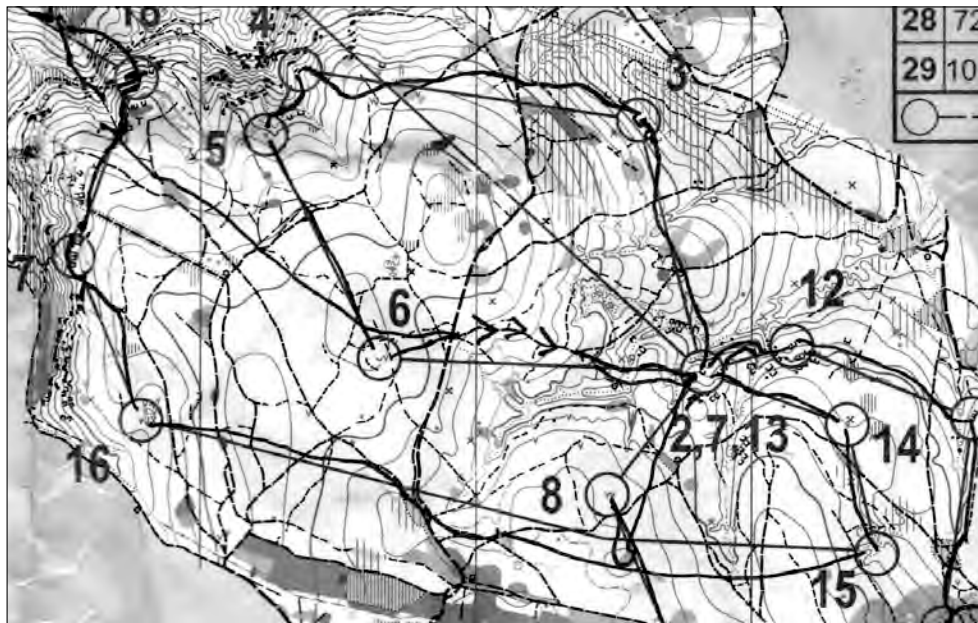
völgyeket, de az óvatosság ellenére feljebb húzódtam, mint terveztem. Végül is egy jellegfáról tettem magamat helyre és sikerült megfognom a második pontot is. Itt ért utol a mögöttem négy perccel rajtoló későbbi nyertes, de hát még örültem, hogy ment a dolog tájoló nélkül. Megfordult a fejemben, hogy maradok a hölgygel, akkor legalább csak 4 perccel ver engem, de ezt elvettem, mint egyéniségemhez nem illő disznóságot. Közvetlenül ezután feltűnt nekem, hogy valami nagyon kapingál engem úgy a hátsó fertály környékén és mivel félek a kullancsoktól gyorsan megnéztem, hogy mi lehet az. Kinek esett le már a tantusz? Mert aki véletlenül arra gondolt, hogy a tájoló volt, annak igaza van. Amikor felhúztam a bozót alsót, akkor csúszott le a nagyujjamról, egyenesen bele az ominózus ruhadarabba, ahonnan két hosszú átmenet után kezdett tovább csúszni a térdem irányába. Külön pech, hogy a két legnehezebb átmenet rögtön az elején volt. Ennyi izgalom és stressz után ebben a párás hőségben, nem tudtam lerázni az osztrák hölgyet, így az eredmény maradt. Úgy 4-5 percet kaptam tőle, de legalább a tájolómmal meglett és a második hely még megvolt. Mivel az utolsó napon vadászrajt volt, ezzel keve-

sebb, mint egy perccel várhattam a támadást magam mögött. Ebből sajnos nem lett semmi, mert a befutó után kissé rosszul lettem és úgy döntöttünk, hogy korábban hazamegyünk. Néztam az eredményeket az interneten, az idősebb női kategóriákban nagyon kevesen indultak vasárnap, ami nagy kár, mert a vadászrajt nagyon jó buli. Én szeretem, mivel nem izgat, hogy üldöznek és sokszor sikerül feljőnnöm, amikor én üldözök másokat. A 2007-es Hungária utolsó napja az egyik legélvezetesebb élményem, ahol 10 perces hátrányt majdnem behoztam és másodikként futottam be a negyedik helyről. Na mindegy, ez most kimaradt, de mindennel együtt élveztem az egészet. Tisztelet az osztrákoknak, hogy nem nézik le a szenior nőket, még az idősebb szeniorokat sem. Ez a pálya, amit az N60-nak adtak, az idei év általam futott pályáiból leginkább a Hosszútávú OB-ra hasonlított, sőt talán még annál is nehezebb, technikásabb volt. Soha sem fogom megérteni, hogy nálunk ez miért nincs így?

A cikkhez mellékeltem fényképeket a trail-O versenyen készülték. (Fotó: Nemesházi L.)

Grant Julianna

A pillangó

ELŐ-HUNGÁRIA A BAKONYBAN

- Pannon Tájfutó Napok 2009 -

Azt hiszem, manapság ritkaság számba megy, hogy egy klub, egy rendezői gárda ennyire odafigyeljen a nyári szezon fő szempontjára, a szórakoz(tat)ásra, és a tájfutók családjának összetartására. Ez a csapat természetesen nem más, mint a messi ugaron is jól ismert Molnár Peti és VTC-s brigádja, akik a „Diósgyőreiknek” feladva a leckét idén nyáron sem szégyellték megrendezni a nagy hagyománynak örvendő Pannon Tájfutó Napokat, folytatva a júliusi buli tradíciókat a tavalyi tatai „Hung” után. Mivel az idei Hungária kupa csupán a VB árnyékában fog tudni lélegezni, nem biztos, hogy a rendezőknek lesz energiájuk olyan minőségű közönségszórakoztató kiszolgálást nyújtani a résztvevők-

nek, mint tavaly a szegediek, ezért aki tehette és elég körültekintő volt, engedett a veszprémiek csábításának. Így voltam ezzel én is.

A közel 350 fős mezőny legelőször Veszprém belvárosában és várában mérhette össze tudását, az igazi sprint csemegével felérő pályákon. A pályakitűzésre nem hallottam panaszt és jómagam is élveztem mind a rövid, mind a fél napi járóföldnyi átmeneteket egyaránt. Ennek a városnak kevés egy tájfutó rendezvény, úgyhogy a ralisok is befészkeltek magukat erre a környékre, de szerencsére ezt a területet okosan kisraffozták nekünk, nehogy a végén még valaki átrobogjon egy több tíz milliós autószörnyeteg kárpitján, vagy belebikázzon egy macskakövet egy szélvédőbe. Sajnos kevés pályáról tudok csak nyilatkozni, de a miénken (F21E) a jó sprintversenyhez méltóan több útvonal választási megoldás is született, amiből kiemelném Pelyhe Daniét,

aki addigi jó pozícióját feladta egy olyan megoldással, amivel utoljára talán a törökök próbálkoztak 450 éve, vagyis pusztá kézzel (lábbal) bevenni a várfalat, illetve annak egy kegyetlen meredek falú nyúlványát. Értelemszerűen nem ez volt a jó megoldás, úgyhogy aki még nem tette meg és legközelebb látja Danit, nyugodtan vállon veregetheti egy megértő tekintettel. Eredmények szempontjából óriási meglepetések nem születtek, és akinek nem volt elég aznapra Veszprémből, az még a Mobile-O-n is halmozhatta az élvezeteket. Remek nyitány!

Másnap „átbútoroztunk” Csesznekre. Akinek most hirtelen az ekeket verdesi a pulzusa, igen, a tavalyi POCSB, EVOB terepe volt terítéken, ami akkor kétségkívül mindenkiben hagyott kisebb-nagyobb lelki nyomokat. Szerencsére Tipcsiek (Molnár Peti) hozzácsaptak egy jókora hasábot, így belekóstolhattunk a Bakony egy újabb szegletébe, ami már koránt-

sem mutatkozott olyan megrendítőnek, sőt... Leszámitva, hogy erre a területre is behasította magát egy fél Grand Canyon-nyi szakadék, többségében szép és technikus részek váltották egymást. Az aznapi WRE futam kétségkívül a hazai Világranglista futamok mélyrepülése volt, a kevés résztvevő miatt, és sajnálatosan végül a WRE pontok sem kerültek kiosztásra, pedig Molnár Peti igazán kitett magáért a 15,5 km-es erőt kiszíptató F21E-s pályájával, amin csak 115 perc lett a legjobb idő. De nem csak a felnőttek szenvedtek meg a napi adagjukkal, néhány kivételtől eltekintve a csúszós, gallyazós hegyoldalban a „szögesben, négykézlábal meg nem állós terepen” minden kategória kivérezte magát. Az aznapi legfontosabb esemény azonban még el sem kezdődött. A délutáni szépreményű Sörvált-O-n 13 csapat

tesztelte mennyire öblösek a beleik és hány másodperc alatt tudják magukba szippantani az életet adó nedűt, majd felpörögve ledarálni egy-egy 1-1,5 km-es kis pályát. A negyedöntőre már kezdett bedurvulni a küzdelem, és már nem lehetett látni hol végződik majd a mérkőzés. Ám a rutin és az évek, pontosabban „Azok a 90-es évek” fedőnéven felsorakozott elpusztíthatatlan MEAFC-os nagyágyúk végül magabiztosan győztek, az ugyancsak patinás hangzású „Kőbányai MOMbik” és a sosem lebecsülendő ARAK-os ifjak előtt. Az esti Tájfutó Disc-O-ban jöhetett a napi fáradalmak levezetése és az élmények cseréje, ahol szerencsére sok régi arc letette névjegyét, teljes sé téve a parádés hangulatot. A másnapi kialvatlan arcok és kóválygó fejek hada először azt az illúziót kelthette az emberben, hogy a rajtszemélyzet feleslegesen cipelte

ki a rajt-dobozt és a teljes pereputtyot, de kevés kivételtől eltekintve, végül mindenki kedvet kapott a tájfutáshoz és hol izgalmas, hol kevésbé eseménydús vadászrajtos formációban letudta pályáját. A két elit kategóriában a hölgyeknél osztrák diadal született Harreither Agnes személyében, megelőzve Fenyvesi Laurát és Szivák Ildit, az uraknál pedig jómagam vehettem át az aranyérem és kupa mellé az 1000-es kirakhatatlan kirakót, és a német traktor és kombajn katalógust Harkányi Zoli és Werner Petya előtt. Ezek után délután nehezen akartak lebontódni a sátrak és bevallom én is maradtam volna még pár napot, de ne legyünk telhetetlenek. Ez a kiváló hangulatú verseny példátértékű lehet bármely leendő nyári versenyt rendező számára! Soha rosszabb derbit! Köszönjük VTC!

zsebeisti

Sport- és rendezvényszervezők!

Ideai ajánlatunk rendezvény szervezéshez:

- rajtszámok: futó, kerékpárversenyekre laminált papír alapon
- kordon szalagok: 10-40 cm szélességben
- reklám molinók ponyvára, reklámtáblák
- passztartó szalagok: szitázott vagy szublimált, egyedi felirattal vagy felirat nélkül

Díjazáshoz:

- érem: kétoldalas, öntött, egyedi felirattal
- éremszalag: egyedi feliratú, szitázott vagy szublimált
- póló, teniszg, pulóver több minőségben, széles színválasztékban, emblémázva
- fehér frottier fejpánt, emblémázva

rajtszámok
passztartó-szalag
ponyva-molinó
póló pulóver rajtszám
reklámtábla teniszg
érem éremszalag
fejpánt kordon-szalag
passztartó-szalag
ponyva-molinó
póló pulóver rajtszám

Graphic-Com Bt.

Máté István
1031 Budapest
Malomkerék u. 1.
Tel./Fax: 06/1-242-3945
Mobil: 06/20-9573165
e-mail: mathe@rubicom.hu

SZOVJET OB KÁRPÁTALJÁN, 75EZRES TÉRKÉPEN

Az MFTSZ Térképtára érdekes kiadványt kapott ajándékba Zsilkin Viktortól: az első szovjet tájfutó bajnokság térképének reprintjét. A versenyt 1963-ban Kárpátalján, a harmadik katonai felmérés felújított 75ezres térképén rendezték. A cikksorozat a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

Az egy lapos kiadvány 1988-ban az „Ukrán Tavasz” versenyre készült és bemutatja az első szovjet tájfutó bajnokság térképét faksimilében, beleillesztve az 1988. májusi térképet (részlete a túlsó lap felső részén). A méretarány 1 : 25 000, ezért a tájfutó térkép (eredetileg valószínűleg 1 : 10 000-es) szinte olvashatatlan, az 1963 októberi térkép pedig egy 1 : 75 000-es térkép háromszoros nagyítása. A cirill betűs orosz feliratok közül két szó érdemel külön figyelmet: Zakarpatje és masztab. Az első a magyarul Kárpátaljának nevezett területet jelöli, fordítása Kárpáton túl, hiszen Moszkvából (Kijevből) nézve ez a terület túl van a hegyeken, az eredeti név nem érdekelte a birodalmat. (A csehszlovák időkben: Podkarpatoruská.) Az csak természetes, hogy a szovjet irodalom ezeréves rabságból való felszabadításként emlékezik meg a terület megszállásáról és Szovjetunióhoz csatolásáról. A masztab pedig méretarányt jelent, csak éppen németül (Maßstab, eredetileg mérőlé, mértékléc). Az oroszba úgy kerülhetett át, hogy az orosz-szovjet térképészet fejlesztésében nagy szerepet játszottak a német szakemberek. Az ábrázolt terület az Ung (Uh, Uzs) folyó völgyében Ókemence (Kamenica, Kamenyica, Kamjanicja) és Kapuszög (Vorocov, Vorocsovo, Vorocsevo) községek között terül el. (A nevek sorrendje: szlovák, orosz, ukrán, az idegen nevekből az ékezeteket mellőzöm, mert a nyomdai feldolgozáskor általában átalakulnak.) Érdemes megemlíteni, hogy az utóbbi falut a huszadik század elejéig Vorocsónak hívták magyarul is, mivel ukránok (akkor: ruszinok, kisoroszok) lakták, és csak a törzskönyvezésnek nevezett, erőszakos állami névmagyarítás keretében kapta a Kapuszög nevet. A névrendezési folyamatba szakértőket is bevontak, de véleményüket sokszor nem vették figyelembe. Mező András: Adatok a magyar hivatalos helységnevéadáshoz című munkájában idézi az Országos Levéltár szakvéleményét: A megye ... határozata határozottan mellőzendő, mert igaz ugyan, hogy az orosz vagy kisorosz dialektusban vorota = kapu, ajtó; de hogy vorocsó minő képzés útján jelentsen kapuszöget? Ez a kérdés megfejtve nincsen, s így a szó magyarzata el nem fogadható. Mi volt ezek után az 1904-es döntés? Kapuszög, jó hangzású, magyaros. (Akár érthetőnek is mondható, hogy az 1973-ban elkészült kéziratot az Akadémiai Kiadó először

elfogadta, majd sok ígéretes után 1985-ben végleg visszadta. A kitűnő szakmunka végül 1999-ben (!) Nyíregyházán jelent meg.) Az, hogy a falu Kárpátalja 1939-es visszacsatolása után magyarul ismét a Vorocsó nevet kapta, már nem változtatható a terület háború utáni sorsán.

Az 1963-as térkép a prágai kiadású 1 : 75 000-es topográfiai térkép nagyítása. Az első világháború után az utódállamok megkapták a területükre eső topográfiai térképek nyomólemezeit és más munkarészeit Bécsből és lényegében 1950-ig a harmadik katonai felmérés lapjait használták. (Nálunk a gyors helyesbítés összes szelvényének megjelenéséig, 1954-ig volt használatban, a megmaradt nyomólemezekről addig készítettek utánnyomásokat.) Kisebb-nagyobb felújítások mellett elsősorban a települések nevét írták át az új „tulajdonos” nyelvére. A Csehszlovák kiadású térképeken a szlovák mellett, (zárójelben, kisebb betűkkel) a túlnyomóan magyar lakosságú települések magyar nevét is feltüntették. Ez akkoriban (és még sokáig) egyedülálló volt a Kárpát-medencében. Szlovákiában manapság a térképeken egyáltalán nem szabad nemzetiségi neveket feltüntetni.

A 75ezres térképsorozat széles körben használták katonai és polgári célokra, ez volt az első részletes térkép, ami betöltötte ezt a szerepet. Őrültek is neki a geológusok, turisták és minden térképkedvelő. A 4569-es Szerednye (később: Seredné) lap az 1875-ös felmérés után 1880-ban jelent meg. A Hadtörténeti Térképtárban a szelvény számtalan kiadása közül vagy tizenöt (osztrák, magyar, csehszlovák, német) található meg. A névrajzon kívül csak egyetlen nagyobb változás van: az 1894-es kiadáson feltűnik az Ung völgyi vasútvonal.

A prágai katonai térképészet (Vojensky zemepisny ustav) is többször újranyomta ezt a térképet, nekünk az 1936-os 6. kiadás van meg (részlete túldolalt alul). Ezen már zöld színnel ábrázolták az erdőket, és a csíkozásos domborzat-ábrázolás finom nyomása is javítja az olvashatóságot. A tájfutó verseny térképét nem pontosan ebből a nyomatból nagyították, hanem ennek erdészeti változatából, amelyen feltüntették az erdőrészeket határárt és számát is. Az erdészeti (vagy a tájfutó?) tartalom ábrázolása érdekében több feliratot eltüntettek, köztük a Vihorlát hegység nevének kezdőbetűjét is.

Végezetül a témára vonatkozó vicc röviden:

Az Osztrák–Magyar Monarchiában születtem, Csehszlovákiában jártam iskolába, azután Magyarországon szereztem diplomát. Munkás éveimet a Szovjetunióban töltöttem és most Ukrajnában vagyok nyugdíjas.

Maga jó sokat utazott életében!

En? Ki sem mozdultam Munkácsról!

Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@hm-him.hu

FEJLÁMPÁK ÉJSZAKAI VERSENYRE

17. 900FT-TÓL

Silva LX II - 5W Luxeon

Ajándék GPS! alpha 6 fejlámpa vásárlásakor!
az ajánlat érvényes 2009. augusztus 31-ig

Silva Intelligent Light®

Traditional light

multiNavigator.hu

MÉG NAGYOBB FÉNYERŐ, OPTIMÁLISABB TERÜLET

COMPASS SPORT
OUTDOOR
TEREPPFUTÓK BOLTJA

Silva Alpha 6
az intelligens fény profiknak

1134 BUDAPEST, DÓZSA GYÖRGY ÚT 61-63.
(BEJÁRAT AZ ANYGALFÖLDI ÚT FELŐL)
INFOVONAL: 1/7 888 888

SILVA
Get out there™

3 x 3

Lehet-e egy váltóverseny még látványosabb? Ugyan egy váltó általában látványosabb és izgalmasabb egy egyéni versenynél, ezt talán mindenki elismeri, de lehet-e egy váltó még izgalmasabb és még látványosabb egy másik váltóversenynél is?

Lehet-e olyan váltót rendezni, ahol szinte mindenki tud rangsorpontra futni? Ugyan sokan vannak közöttünk, akik azt mondják, hogy nem érdekli őket a rangsorpontra és a minősítés, de mégis, a váltókon talán emiatt is jóval kevesebb az induló.

Lehet-e olyan váltót rendezni, ahol mindenki elindulhat? Ha akar a barátaival, ha akar a családtagjaival együtt, nem számít hány éves, hogy fiú-e vagy lány, hogy melyik klub tagja? Lehet-e váltóra egyénileg nevezni és mégis csapatban indulni?

Ilyesféle kérdésekre kerestük a választ, amikor belevágtunk a 3x3 fős váltó megrendezésébe. A sportág vezetése kitűzte a célt, miszerint növelni kell a váltóversenyek számát, népszerűségét, látványosságát. Járuljunk hozzá ehhez mi is, gondoltuk.

A 3x3-as váltó ötlete igazából nem új keletű. Az első ilyen próbát 18 évvel ezelőtt, 1991-ben rendeztük meg a IV. Magyar Erdészeti Tájfutóverseny váltó versenyszámaként, Balassagyarmaton a Palócligetben. Akkor ugyan nem 3 hanem 4 fős váltók versenyeztek, de a mostanihoz hasonlóan, mindenkinek háromszor kellett futnia. Azt a versenyt egy 1:1000 méretarányú parktérképen rendeztük, és térképészettörténeti kuriózum, hogy arra az alkalomra készült el az akkor már 10 éves térkép „javított utánnyomása”, egy elég speciális módszerrel. A 10 év alatt történt változásokat a régi színes térképek-

Elrajtol a mezőny

re fekete-fehér fénymásológéppel „nyomtattuk felül”. További érdekesség, hogy akkor a csapatok tagjait az előző napi egyéni verseny eredményei alapján, erőssorrendet figyelembe véve sorsoltuk össze, törekedve a közel azonos erősségű csapatok összeállítására, hogy a verseny még izgalmasabb legyen.

Az a verseny akkor általános sikert aratott, így már régebb óta foglalkoztatott bennünket a gondolat, hogy újból kellene rendezni egyet. Az előbb említett célkitűzést is figyelembe véve, no meg azt, hogy a megyei szövetség év elején megbízott a Nógrád-Heves-JNSZ megyei váltóbajnokság megrendezésével, döntöttük el, hogy akkor ezt pedig 3x3-as formában csináljuk.

Volt egy terepünk kiszemelve, igaz nem túl nagy, hiszen az érdemben használható része nem több ¼ négyzetkilométernél. Az viszont cserhátí viszonylatban igen kellemesnek számító, mivel egyrészt lapos, másrészt ilyenkor nyáron is jól futható fenyőerdő, ami biztosítéka volt a gyors pályáknak. A kis terület most nem okozott problémát, hiszen az egy-másfél kilométeres részpályák kis helyen is „elfértek”. A felvezetés, bontás pedig gyorsan lezajlott.

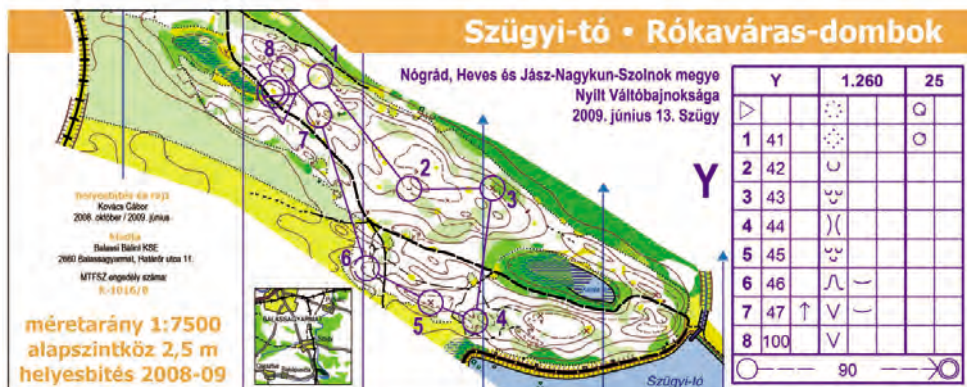
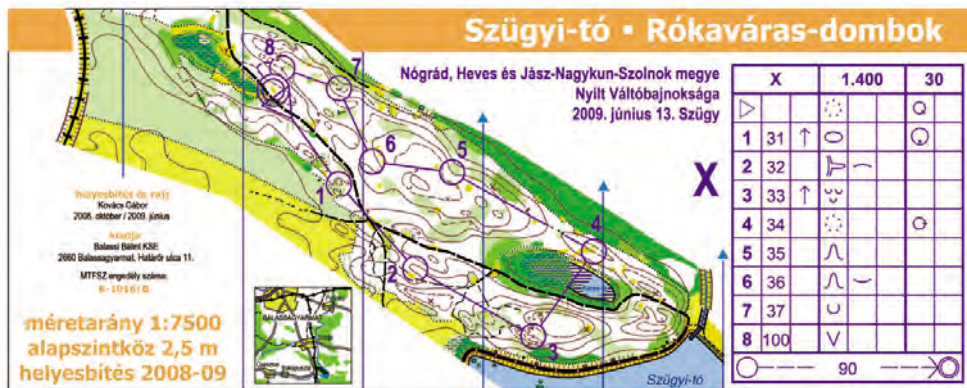
Ezen a versenyen összesen egyféle pálya volt, ami három részpályából állt. Azon az egy pályán futott

mindenki, a kisgyerekektől kezdve a felnőtteken át a szeniorokig. Így tehát a rangsorpontra megszerzésének esélye jóval nagyobb lett, nemcsak más váltókhöz, hanem még egy egyéni versenyhez képest is. Hiszen összesen csak annyi volt a szükséges feltétel, hogy az azonos ranglistában szereplő versenytársak közül legyen legalább 5 fő értékelhető. Most a mi versenyünkön egyedül a felnőtt nőknél nem jött össze a szükséges 5 fő (4-en voltak), mindenki más tudott rangsorpontra futni.

Az említett egyféle pályának természetesen olyannak kellett lennie, hogy azt a kezdők is teljesíteni tudják, de a menőknek se legyen unalmas. És persze a lényeg az volt, hogy a pálya három részpályából állt, mely részpályákat különböző sorrendben futották le az egyes versenyzők.

A versenyünkre a váltók összeállítását tekintve semmiféle, korra, nemre vagy egyesületi hovatartozásra vonatkozó megkötést nem tettünk, így például több családi váltó is el tudott indulni. De aki még így sem talált váltótársat magának, annak az egyéni nevezést is lehetővé tettük, és mi hoztuk össze őket egész csapatokká.

A normál váltóverseny kétségkívül jóval látványosabb versenyforma az

egyéni versenyeknél. A 3x3-as erre még rátett egy vagy akár két lapátal is, hiszen a csapatok három tagja összesen kilenc részpályát futott, közöttük csapatonként nyolcszori váltással. Ez így nagyon pörgőssé és izgalmassá tette a versenyt, az éppen nem futó csapattagok rekedtre ordították magukat, miközben társuknak szurkoltak, hiszen nagyjából 8-10 percenként megjelent egyikük a cél közelében.

Alighogy beérkezett valaki a pályájáról, leadta a térképét, ivott egy frsítőt, és már jött is a váltótársa, akit ő indított ki. Ekkor ugyan még a harmadik csapattag futott ki, de ő meg már kezdetett is készülni, mert pár perc múlva újra futnia kellett.

Általunk sem várt nagy számú versenyző nevezett, így összesen 29 csapat küzdött egymással. A válogatott versenyzőkkel felálló Hegyvidéki Zsiványok valamivel egy órán belüli idővel győztek. De úgy tűnik, a töb-

A győztes Hegyvidéki Zsiványok

bieknek sem volt túlméretezett, a csapatok nagy része két órán belüli eredményt produkált.

Sok elismerő véleményt kaptunk ott a versenyen és azóta is, és mindenki kérdezi, hogy mikor lesz a következő?

A nagy siker láttán eldöntöttük, hogy biztosan lesz következő. Hogy

hol és mikor, az még szervezés alatt van. Ha összejön, még az is lehet, hogy egy nagyobb verseny keretén belül fogjuk megrendezni. De hogy lesz, az biztos. És az is biztosnak tűnik, hogy a bevezetőben feltett kérdésekre is igenlő választ találunk.

Kovács Gábor

HSE féloldal

Augusztus 8-9., Visegrád

Szeptember 5-6., Wiener Neustadt

**A Világ bajnokság előtt és után,
várunk a Szentendre Kupán!**

www.astrois.hu/szentendrekupa

IRÁNY CSEHORSZÁG! (4. RÉSZ)

Advanta Cup 2009

Amint azt már az előző években, a sorozat korábbi részeiben írtam, a csehekre jellemző, hogy frappáns többnapos versenyeket rendeznek nyaranta, ahol igyekeznek mindig valami különlegességgel vagy érdekességgel is szolgálni. Nem volt ez másképpen az idén sem.

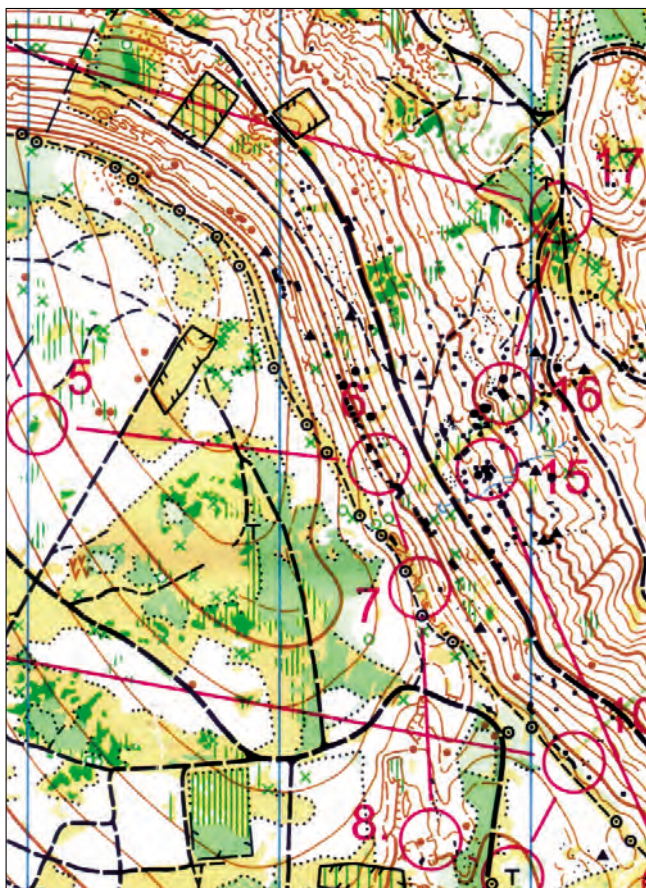
Advanta Kupa versenyközpontja, valamint az első és harmadik nap terepe ugyanis fönn északon, az Óriás-hegység (Krkonosé) és az Orlické hory között nagyjából félúton, Zdoňov falucska mellett, a cseh-lengyel határon terült el. A határvonal a terep és térkép közepén húzódott keresztül. A határok átjárhatóságát kihasználva, a pályák két ország területén is vezettek. Az utolsó napon például a lengyel olda-

lon volt a rajt, néhány átmenet után átkeveredtünk Csehországba, majd vissza a lengyelekhez és így tovább ide-oda, a pályánk alatt összesen hétszer keresztezve a határt, végül a cseh oldalon lévő célba futottunk be. De az első futamon például maga a cél is a határvonalra volt telepítve és mivel a gyűjtőpont pedig épp egy (ország)határárkó volt, így a befutószakaszon bal lábbal Cseh-, jobbal pedig Lengyelországban futhattunk. De ezzel még az érdekességeknek nem volt vége. Az összetett értékelésbe beszámító három futam (rövidített távú, középtávú majd a vadászrajtos normáltávú) mellé kiegészítésképpen két plusz versenyt is rendezett a KOB Dobruška rendező gárdája, élén a főrendező-térképhelyesbítő-pályakitűző Tomáš Leštinský-vel (aki egyébként kassai illetőségű, tovább fokozva ezzel a rendezés nemzetközi jellegét).

A versenyen majd' 750-en indultak, és ezzel még nem is számít a legnagyobbak közé a cseh versenyek közül (az augusztusi 5 napos Bohemiára már most kétszer ennyien neveztek), de ugyanebben az időpontban – nem is olyan messze – még egy másik háromnapos verseny is volt. A magyar színeket bő tucatnyian képviseltük, azaz a Tipóból a Miháczai és a Faggyas család, valamint a Postásos Lázár Laci mellett indultunk még mi. Érdekes, hogy a szenior kategóriákat csak 10 évenkénti bontásban, azaz csak az 5-ösre végződőket rendezték meg, azokból viszont A-t és B-t is.

Az egyik plusz futam az első nap estéjén megtartott éjszakai verseny volt, melynek pályái a kemping környékén, de jobbára a terep lankásabbik, cseh oldalán vezettek és csak a pálya végén két-három pont erejéig látogattunk át Lengyelországba.

A másik plusz futamot a második nap reggelén rendezték, a versenyközponttól öt kilométerre lévő Adršpach-i Sziklavárosban. Ez a sziklaváros (a szomszédos Teplice-i

Térkép és pálya a határon

sziklával együtt) a maga mindenféle különös homokkő alakzataival messze földön híres, talán még a Cseh Paradicsom vagy a Szász-Cseh-Svájc homokkőves vidékeitől is híresebb. Annak idején még Goethe is járt itt. Ma is igen felkapott turistalátványosság, megtekintéséért belépődíjat kell fizetni, és forgalmasabb napokon turisták ezrei árasztják el.

A cseheknek most háromnapos nemzeti ünnepük volt, július 5-én Cirillt és Metódot, 6-án Husz Jánost ünnepelték. Ennek megfelelően a versenyzők figyelmét fel is hívták, hogy a sziklák közötti sétányokon, lépcsőkön, létrákon igen sűrű turistaforgalom várható. Ha a turisták eltorlaszolják az átjutási lehetőséget, meg kell próbálni „áttörni” rajtuk – vagy más útvonalat kell választani. Ugyanakkor azt is tudomásunkra hozták, hogy ez egy sprintverseny, ahol a gyors futás dominál, ezért érdemes inkább az utakon körbe kerülni, mint a sziklák között átmászni.

Nos ez valóban így is volt. A nagyon nagy turistaözön ugyan részben elmaradt, köszönhetően (a csehországi versenyeken amúgy „szokásos”) vasárnap reggeli nagy esőnek. A reggel 8 órai nullidő miatt így csak a mezőny végén rajtolók és ők is csak a pályájuk végén találkoztak sűrűbb turistaforgalommal. A kiépített utak miatt a verseny tájékozási része tényleg inkább egy hagyományos városi sprinthez hasonlított, csak itt a házakat a (házaknál néha sokkal nagyobb) sziklák helyettesítették. Akadt például olyan pontunk melynek megnevezése „60 (!) méter magas sziklafal lába” volt. Az utakról túl messzire letérni nem igazán tűnt érdemesnek, bár volt aki megpróbálta, de az biztosan nem jelentett előnyt, főleg nem annak, aki esetleg még egy sziklahasadékba be is szorult, és miután kiszabadult, vissza is kellett fordulnia, mert az eredetileg tervezett útvonalon bizony nem

A sziklaváros

tudott végigmenni.

A második nap délutánján a kempingtől 17 kilométerre autóztunk el, az Ostaš hegy lábához, hogy aztán a versenyen magára a hegyre is felkeveredjünk. Ez is egy nagy homokkőhegy, de az oldalában a sziklafalakról lehasadt és elgurult sziklatömbök szanaszét vannak szórva. Ezek között kacskaringóztak a pályák. A terep legsűrűbb részén van egy sziklalabirintus, amit most nem is érintettünk, ez a 10000-es térképen ugyanis gyakorlatilag kiolvashatatlan (erről a részről létezik egy 4000-es térkép is).

A cseh versenyrendezések frappáns jellegét erősíti a versenyzők ellátása is. Csapolt sört természetesen többfélért is mértek a versenyközpontban. Emellé igen ízletes csemegének bizonyult a helyszínen sült sonka, ami úgy készült, hogy a sonkát egészben egy speciális villás, forgó alkalmatosságra húzták fel és kis villanymotor forgatta a tűz fölött, a gyros-sütőhöz hasonlóan, csak itt

nem függőleges, hanem vízszintes tengely körül. A megsült részeket is a gyroszhoz hasonlóan nyesték le egy éles késsel a sonkáról. A másik specialitás a fém öltözőszekrényben füstölt-sütött kolbász volt. A szekrény alja lyukas volt, négy kőre állították, alagyújtottak, a benne lévő rúdra akasztották a kolbászokat, a füst pedig az öltözőszekrény ajtaján gyárilag meglévő szellőzőnyílásokon jött ki.

A harmadik napra már csak egy futás maradt, igaz távban az volt a leghosszabb. Így még a vadászrajt után is volt lehetőség átírni az eredményeket, ahogyan sikerült is például Wengrin Áginak, aki majd öt perces hátrányt ledolgozva tudott győzni D35A-ban, ezzel a magyarok közül a legjobb eredményt elérve. Jövő nyáron legalább öt különféle három-négynapos versenyt rendeznek a cseh klubok. Valamelyiket érdemes betervezni, irány Csehország!

Kovács Gábor

Címlap: Váltak a szegediek a 2009. évi váltó OB-n
Hátsó borító: „Mozog a dobogó”

A BUDAPESTI TÁJFUTÓK SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA